

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

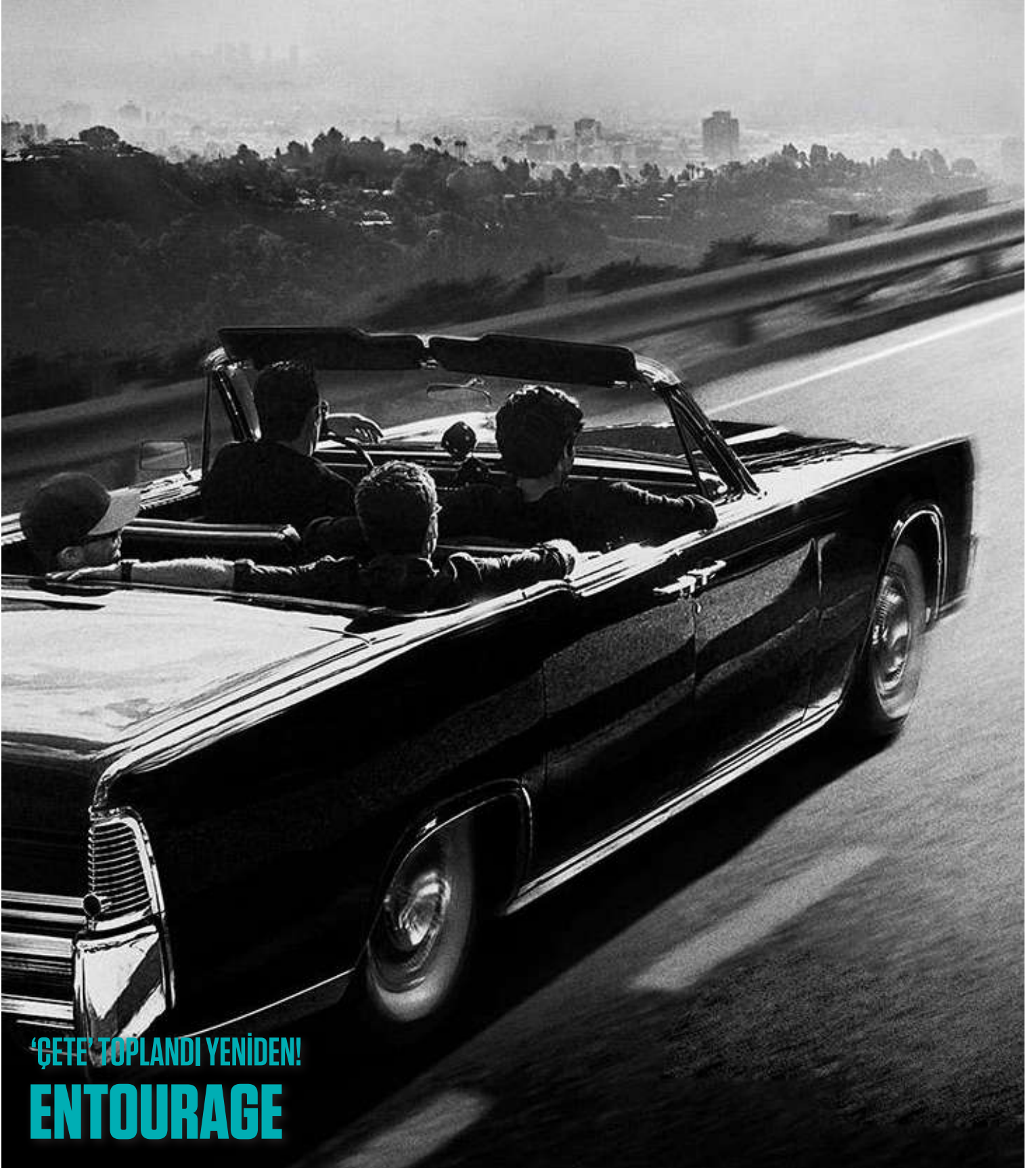
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

‘ÇETE’ TOPLANDI YENİDEN!
ENTOURAGE

HİÇ KİMSE PABLO ESCOBAR'DAN KAÇAMAZ

BENICIO DEL TORO

JOSH HUTCHERSON

ESCOBAR KAYIP CENNET

ESCOBAR: PARADISE LOST

26 HAZİRAN'DA SINEMALARDA

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

fabula

Orange

Studio

ROXBURY

HEXUS

FACTORY

U

U

U

U

U

U

U

U

U

U

U

TEKZİP

2 97 HAFTADIR KALEME ALDIĞIMIZ HER SATIR, HER SÖZCÜK, HER HARFİN ARKASINDAYIZ DA, BU SAYIDA İLK KEZ KENDİ KENDİMİZE BİR TEKZİPTE (YA DA TASHİHTE) BULUNMAK ZORUNDA KALDIK. GEÇEN SAYIDA YER ALAN “ONUR” (PRIDE) FİLMİNİN ELEŞTİRİSİNDEN ALINTILAYALIM:

“...Muhafazakar toplumun cinnet düzeyindeki baskıları, aile içinde çoğu kez şiddete varan tepkiler, dini metinlerdeki lanetlemeler, evde ve sokakta edilen hakaretler eşcinselleri yıldırma, direnerek kazandılar ve artık ülkemizde de görüldüğü üzere ‘onur haftası’ etkinlikleri yasal zeminde, coşkuyla kutlanabiliyor.”

Öyle sanmışız. Tıpkı bir zamanlar bazılarımızın yanıp bu ülkede bir şeylerin düzeleceğini zannederek “Yetmez ama evet” demesi gibi... Ya da seçimlerde malum partinin oy oranı düşerse, diğer partiler nasıl olsa el ele verip Voltron’u oluşturarak ülkenin dümenini aydınlığa çevirir zannetmemiz gibi...

Üretmediğimiz, yeterince emek vermediğimiz, Batı’dan hazır aldığımız her şeyde olduğu gibi, Onur Yürüyüşü’nde de duvara tosladık işte. Batı’nın icat ettiği düdüklü tencereleri habire mutfakta patlatan, onların ürettiği arabalarla yolları mezbahaya çeviren, düşünce özgürlüğünü, sosyal medyayı, demokrasiyi Türk-İslam standartlarına uygun hale getirmeden işletmeyen bir ülkemiz. Kaç yıldır yazıp çiziyoruz işte, Batı’nın en son teknolojiyle gıcır gıcır hale getirdiği eski filmleri, HD yayını dahi her tarafına mozaikler atarak kapatan, izlenemez hale getiren bir Zihni Sinir vakayız...

Geçen yılki seçim broşürlerinde “LGBTİ bile artık bu ülkede özgürce yürüyüş yapabiliyor!” diyerek sahte yaklaşımlarla oy toplamaya çalışan malum iktidarın ipliği pazara çıktı geçen hafta. Dini, hayatın her alanında yegane rehber olarak toplumun üzerine boca eden, yeme-içmeden evlenmeye, sosyal hayattan banyo yapmaya, anne-baba-çocuk ilişkisinden sanata, aklınıza gelebilecek her alana müdahale edip, ülkeyi çaktırmadan değil artık alenen neredeyse ‘şeriat’ hükümlerine göre (recme, el-kol kesmeye henüz sıra gelmedi) yönetmeye çalışanlar, ‘çok hassas’ oldukları için geçen Pazar ‘bazı sapkın mahluklar’ı sopayla, gazla hizaya getirmeye çalıştı yine. Tıpkı 22 yıl önce 2 Temmuz 1993’te Sivas Madımak Oteli’nde olduğu gibi. Bu kez ‘canlarımızı yakacak’ kadar kuduzlaşmasalar da...

Filmde gördüğü kadın bedeninden geçtik, alkol şişesi ve bardağından dahi rencide olarak orucu kazaya uğrayabilen ‘hassas’ mütedeyyinlerin, burnumuzun dibinde, misal Kobane’de yaşananlar ya da IŞİD konusunda oruçlarının (vicdanlarının) etkilenmemesi de Allah’ın bir hikmeti olsa gerek!

Oysa biliyoruz ki dini metinlerin LGBTİ bireylere değil tahammülü, yaşama hakkı dahi veresi yoktur. Yok saymak hatta mümkünse toplumdan bu ‘irin’i temizlemek yatar bilinçaltılarında. ‘Yaradılanı yaradandan ötürü sevmek’ de en büyük palavralardan biridir. Bunu da en iyi ‘afedersiniz Ermeniler, Rumlar, Yahudiler, eşcinseller’ vb. bilir...

Kimsenin kimliğini, kişiliğini, dilini, varoluş biçimini, aşkını, duygularını ya da düşüncelerini yaşamak/dile getirmek için izne ihtiyacı yok. Olmayacak da. Bunu da zaman, insanlık onuru ve vereceğimiz mücadele gösterecek herkese... Yolumuz hayli uzun olsa da...

Yine “Onur”la ilgili eleştiriden alıntılarla bitirelim tekzibimizi:

“Herkes birlikte hareket ettiğinde, hakkını beraber aradığında gerçek özgürlüğün sağlanabileceğini öğütüyor film bize de...”

GİZLİ TEŞKİLAT
(NORTH BY NORTHWEST, 1959)

YAYIN KURULU BİLGEHAN ARAS bilgehanaras76@gmail.com OKAN ARPAÇ oarpac@gmail.com BURAK GÖRAL burgoral@yahoo.com

MURAT ÖZER cinemozer@gmail.com BURÇİN S. YALÇIN burcycalc@hotmail.com **GÖRSEL YÖNETMEN** BİLGEHAN ARAS

LOGO TASARIM ERKUT TERLİKSİZ **HTML UYGULAMA** BAŞAR UĞUR **KATKIDA BULUNANLAR** TUNCA ARSLAN, OLCAN ÖZYURT, FIRAT ATAÇ, CUMHUR CANBAZOĞLU,

ŞENAY AYDEMİR, ÇAĞDAŞ GÜNERBÜYÜK, SUZAN DEMİR, KAYA ÖZKARACALAR **REKLAM İLETİŞİM** EMEL GÖRAL emel.goral@hotmail.com

6 ÇOK BİLEN ADAM

Entourage; İntikam (The Salvation); Büyük Oyun (Big Game); Büyük Tuzak (Colt 45); Kaçak Prenses (A Royal Night Out); Öldürmenin 3 Yolu (Kill Me Three Times).

21 KAPRI YILDIZI

Arka Pencere yazarlarının film değerlendirme yıldızları...

22 TRENDEKİ YABANCI

Tunca Arslan, Süreyya Duru'nun "Kara Çarşafli Gelin" filminin başına gelenleri bugünle buluşturuyor.

24 CİNNET

Okan Arpaç, Zeki Ökten'in 1975 yapımı filmi "Pisi Pisi"yi de ucu bucağı olmayan sansür dosyasına ekliyor.

26 AŞKTAN DA ÜSTÜN

Bazılarına göre serinin en iyisi James Cameron'dan geldi: "Yaratığın Dönüşü" (Aliens)... Burak Göral imzasıyla.

28 AİLE OYUNU

Foxcatcher Takımı (Foxcatcher); Fury; Özgürlük Yürüyüşü (Selma); Komşu Çocuk (The Boy Next Door); Kumarbaz (The Gambler); Yedi Dayanılmaz Gün (This Is Where I Leave You); Yedinci Oğul (Seventh Son).

34 GENÇ VE MASUM

James Cameron, bebek adımlarını atarken: "Xenogenesis" ... Murat Özer imzasıyla.

36 SAPIK

Gündemden yansıyanlar... Olkan Özyurt imzasıyla.

® arka
pencere

HAFTALIK FİLM KÜLTÜRÜ DERGİSİ
ARKAPENCERE.COM

ENTOURAGE

YÖNETMEN Doug Ellin
OYUNCULAR

Kevin Connolly, Adrian Grenier,
Kevin Dillon, Jerry Ferrara,
Jeremy Piven, Emmanuelle
Chriqui, Perrey Reeves, Rex Lee,
Debi Mazar, Rhys Coiro,
Constance Zimmer, Haley Joel
Osment, Ronda Rousey,
Scott Mescudi, Alan Dale,
Emily Ratajkowski,
Billy Bob Thornton
YAPIM 2015 ABD
SÜRE 104 dk.
DAĞITIM Warner Bros.

**ARTIK BÜYÜDÜKLERİNİ
DÜŞÜNEN EKİBİN
"HERKES BAŞININ
ÇARESİNE BAKSIN"
DEDİKLERİ DİZİNİN
FİNALİNİN ÜZERİNDEN
DÖRT YIL GEÇTİKTE
SONRA KARŞIMIZA
GELİYOR "ENTOURAGE".**

AMERİKAN TELEVİZYONLARINDA (VE BİZDE DE TABİİ) SEKİZ SEZON BOYUNCA 'AYAKTA KALAN' EFSANE DİZİLERDEN "ENTOURAGE", HOLLYWOOD'UN ACIMASIZ ÇARKLARINI RESMEDERKEN, BUNU BİR 'GERÇEKLEŞEN MASAL'

atmosferiyle bütünlemişti bildiğiniz gibi. Dizinin yapımcısı da olan Mark Wahlberg'ün kariyerinden izler taşıyan hikaye, ikisi kardeş olmak üzere dört mahalle arkadaşının Hollywood maceralarını anlatıyordu. İçlerinden biri oyuncu kardeş, biri 'olamamış' oyuncu ağabey, biri menajer, diğeriye şoför rolünü üstleniyordu bu maceralarda. Dizinin en büyük motivasyonu ise Hollywood'un insanı un ufak eden kıyıcılığı içinde arkadaşların birbirlerine sıkı sıkıya tutunmalarıydı. Ne olursa olsun ayrılmayan dördü 'çete', bir yandan da 1960'lardaki Dean Martin ve Frank Sinatra'nın başını çektiği Rat Pack'i hatırlatıyordu.

Artık büyüdüklerini düşünen arkadaşların "Herkes başının çaresine baksın" dedikleri dizinin finalinin üzerinden yaklaşık dört yıl geçtikten sonra karşımıza gelen sinema filmi "Entourage" ise ekibi yeniden bir araya getirerek alıyor startı. 'Menajer' Eric (Kevin Connolly), 'ağabey' Johnny Drama (Kevin Dillon) ve 'şoför' Turtle (Jerry Ferrara), 'yıldız' Vince'i (Adrian Grenier) Ibiza'da ziyaret ettiklerinde hareket ve bereket de başlamış oluyor. İş bırakıp köşesine çekilmiş olan 'efsane menajer' Ari Gold (Jeremy Piven) da devreye girince Voltron oluşuyor ve 'yeni proje/yeni heyecan' formülüyle birlikte turlamaya başlıyoruz "Entourage" aleminde.

"Entourage", görünürde bir hikaye anlatıyor gibiyse de, aslında sadece genel bir çerçeveye çiziyor ve karakterlerin arasındaki 'çatışmalar'dan besleniyor daha çok. Mesele Hollywood olunca insan mazelmesi bol tabii. Başkarakterlerin yoluna çıkan her bir bireyin 'eksantrik' işaretle taşıdığını söylememiz gerek. Diziden devralınan yan karakterler, kısa ve öz kompozisyonlarla hikayeciklerini tamamlarken, buradaki hikayeye özel yeni karakterler de devreye giriyor ve daha hacimli performanslar

sergiliyorlar. Örneğin, filmdeki projenin finansörü (Billy Bob Thornton) ve 'her şeye maydanoz' oğlu (Haley Joel Osment), hikaye gereği doğal olarak diziden emanet yan karakterlerin önüne geçiyorlar.

Dizinin ve filmin yapımcısı Mark Wahlberg başta olmak üzere birçok Hollywood simasını da 'konuk' kimliğiyle görüyoruz "Entourage'da. Dizide de benzer bir uygulama vardı, ki seyircinin ilgisini ayakta tutan şeylerden biri de buydu. Her an bir köşeden ünlü bir ismin çıkabileceğini bilmek, 'sıkılma' olasılığını da sıfıra indiriyordu. Filmdeki isimler de aynı işlevi üstleniyor ve ritmin düştüğü noktalarda 'mini hikayeler'le ilgiyi ayakta tutmayı başarıyorlar. Liam Neeson, Kelsey Grammer, Gary Busey, Jon Favreau, Andrew Dice Clay, Bob Saget, Pharrell Williams, Ed O'Neill, David Spade, Jessica Alba, George Takei gibi isimlerin filme 'hoşluk' kattıklarını kabul etmek lazım. Özellikle Liam Neeson bölümü epeyce keyifli. "Sinema sinemaya bakıyor" formülünün iyi işlediği bir resim ortaya koyuyor bu durum. Biraz Larry David'in "Curb Your Enthusiasm" dizisi gibi.

"Entourage" dünyasında dizinin ve filmin taşıyıcı ayakları olarak dört arkadaş görünse de, asıl yıldızın Jeremy Piven'a üç yıl üst üste Altın Küre kazandıran Ari Gold karakteri olduğunu da belirtmemiz gerek. Hollywood'un 'insan dışı' çarklarını en temel biçimiyle yansıtan bu karakter, Yahudilik vurgusunu da öne çıkararak enfes bir kompozisyonla karşımıza geliyor. Her şeyi ve herkesi harcayabilecek bir karakter Ari Gold, onun gazabından korkulması gerektiğini de her fırsatta net biçimde gösteriyor. Zaman zaman şaşırtıcı 'insani' özellikler de sergiliyor, ama karısından sonraki en büyük zaafının 'çete'nin yıldızı Vince olduğu da aşikar. Bu da gene 'fayda'yla açıklanabilecek bir durum tabii. Büyük ihtimalle 'modelleme' yapılarak çıkarılan bu karakterin kimden esinlenildiği merak konusu! Ari Emanuel olduğu söyleniyor, ama bir 'harman'dan söz etmek daha doğru sanki.

**TAŞIYICI AYAKLAR
OLARAK DÖRT
ARKADAŞ GÖRÜNSE DE,
ASIL YILDIZIN JEREMY
PIVEN'A ÜÇ YIL ÜST
ÜSTE ALTIN KÜRE
KAZANDIRAN ARI
GOLD KARAKTERİ
OLDUĞU AŞIKAR.**

Dizi ve filmin belirleyici unsurlarından biri de tümüyle bir 'erkek bakışı'nın egemen olması. Bu durum, haliyle 'cinsiyetçi' bir resim de ortaya koyuyor. Neredeyse bütün kadınların birer 'arzu nesnesi' olarak çizilmesi de bu vurguyu güçlendiriyor. Ancak, bunun eleştirilecek bir taraf olmasıyla birlikte, 'eleştiri içeren' bir durum olduğu da söylenebilir. Hollywood'un erkek egemen sisteminin hiçbir zaman değişmeyeceğine dair bir 'yarım eleştiri' diyelim! Bu sistemde başarıya ulaşmak için yapılabileceklerin sınırı yok belli ki, buradaki resim de sık sık bu cümleyi sarf ediyor. Bizler, salondaki koltuğa kurulu izliyoruz filmleri, ama onların özellikle yapım sürecinde ne gibi 'pislikler'le hayat bulduklarını bilmiyoruz, bilemiyoruz. "Entourage", komedik bir rota

çizerek bize anlatmaya çalışıyor bilmediklerimizi. Başarılıp başaramadığıysa muamma!

Öte yandan, iki farklı açıdan da bakıldığında bazı dezavantajları var "Entourage" filminin. İlk açıda diziyi izlemiş olanlar var, ki onların bir miktar 'eksik' bulabileceklerini söylemek zorundayız. Dizideki tempo ve 'hınzırlık' düzeyi filme aynıyla yansımıyor, aynı 'akıl' ortaya konmuş olsa da. İkinci açıda diziyi izlememiş olanlar var, ki onlar da karakterlere yeterince hakim olmadıkları için keyif alma problemi yaşayabilirler.

Diziyi izleyip sevenler, bu filmi bir 'özlem giderme' fırsatı olarak görecektirler.

"Altıncı His" in (The Sixth Sense) ufaklığı Haley Joel Osment, büyüyünce hiç olmamış!

Tarkan'ın Diz Üstü Eteği'nden Kelebek Toka'ya:

80'İ AŞKIN YAZARIN KATKILARIYLA
Bir Türkiye Sinema Sözlüğü

Altyazı 'nın 150. özel sayısı

HAZİRAN GİTTİNASINDA RAYİLERDE!
Ücretsiz PDF olarak Altyazı'ya <https://altyazi.org>

İNTİKAM

WESTERNLERE DUYDUĞU HAYRANLIĞI HER FIRSATTA DİLE GETİREN YÖNETMENLERİN, ÇEKTİKLERİ FARKLI TÜRDE filmlerde western motiflerini kullandıklarına çok defa şahit olduk. Şanslı olanlar ise türe sadece gönderme yapmakla kalmayıp bizzat yeni halkalar katmayı başarabildiler. Sinema tarihine geçmiş büyük örneklerinin yaklaşımları imkansız çıktısından dolayı ‘öncül sendromu’ yaşayan türün son örneklerinden “İntikam” da bu problemten muzdarip. Yönetmenin “Vahşi batıda hayatta kalmaya çalışan göçmenlerin hikayesinin evrensel bir yanı olduğunu düşünüyorum” cümlesinden tüm gidişatı tahmin edebilirsiniz.

Danimarkalı eski askerler Jon (Mads Mikkelsen) ve kardeşi Peter (Mikael Persbrandt), ülkelerindeki savaş sonrasında yeni bir hayat kurmak için Amerika’nın batısına göç ediyorlar. Birkaç yıllık düzeni oturma çabası boyunca Danimarka’da kalan eşi ve çocuğunun hasretiyle kavrulan Jon, beklediği günün gelip çatmasıyla tren garında buluyor kendini. Ailenin birlikteliği çok uzun sürmüyor ne yazık ki. Evlerine giden yolda, seyahat ettikleri at arabasına binen iki serseri tarafından tacize uğramaları, Jon’un eşi ve çocuğunun ölümüyle sonuçlanıyor. Pek tabii Jon’u çığrından çıkaran serserilerin de. Bundan sonrası iki kişiden birinin Black Creek’in en acımasız çetesinin liderinin kardeşi oluşu ve intikama intikamla karşılık verme halinin getirdiği hesaplaşmalarla örülüyor.

“İntikam”, hiçbir anında griye çalmıyor. İyi-kötü, siyah-beyaz kadar net çizgilerle ayrılıyor. Bu haliyle ‘neredeyse’ çizgi roman okuyormuş hissiyatı veren filmin, merak duygusu yaratmaya yardım edecek materyali yok. Homage’e yakın durmasının da getirisiyle yanına tik konmuş gerekliliklerin bütün haline getirildiği hissiyatı yaşıtan film, kuralları ve alışkanlıkları yerine getiriyor ama ilham vermiyor.

Merkezine aldığı ‘intikam’ en vasat filmi olduğu gibi bunu da ayakta tutmaya yeterli bir arınma duygusu yaşatırken, intikam filmini bir üst düzeye çıkarıp vasat tanımından kurtaracak

‘renkli karakterler’ gözlerden ırak yerlerde saklanıyorlar. Jon ve Peter’in eski askerler olmalarının kötü adam Delarue’ya (Jeffrey Dean Morgan) nasıl geri döneceğini bilsek de ne bu ikili ne de kötülük hakkında yeterli bilgiye sahip olamıyoruz. Net çizgiler yalnızca Delarue’nun ölen erkek kardeşinin dul eşi Madelaine’de (Eva Green) belirsizleşiyor ama o da her manada hatalı hamleler barındırıyor.

Dilsiz Madelaine, derdini tasesını gözleriyle anlatırken onun da içinde saklı olan intikam hırsını görebiliyoruz. Oyuncu seçimiyle de katmerlenen, esrarengiz bir femme fatale olarak hikayenin içine katıldığı gerçeği baki dururken, bu durum Jon’la arasında kurulduğuna inanmamız beklenen spiritüel bağ için yeterli olmuyor. Bir yan karakter olarak bile finalin parçası olması fazlaca iyimser görülebilecek bu karakter, film boyunca dövülmek, tecavüze uğramak ve öldürülmek dışında vasfı olmayan kadınlardan bir tık ötede sadece.

Kasabanın kaynakları ve mülklerinin halktan alınıp bankaya satılması, yakın tarihte olması öngörülen muhtemel petrol vurgununa odaklanmasıyla kötülüğünü yalnızca ‘kasaba meydanına’ indirgeyen alt metin, çoğu anlam ihtiva etmeyen geniş vahşi batı planlarıyla bölük pörçük hale geliyor. Gündüz planlarında göze çarpmayan renk düzeltme işleminin özellikle alacakaranlık ve gece planlarında rahatsız edici boyutlara varması westernin kirli, puslu havasına büyük zarar veriyor. Dış mekan ve çatışma sahnelerinde kullanılan CGI için ise tüm westernler adına dava açsak kazanma ihtimalimiz yüksek. “İntikam” tüm eksiklerine rağmen westernne olan sevgimizi bir kez daha hatırlattığı için ‘vakit kaybı’ndan öte bir yere konumlanıyor. Güney Afrika’da çekilen Danimarka yapımı westernlere pek sık rastlamamak görmek için yeterli sebep olabilir.

Morricone’yi hatırlatan, iç burkan müzikleri.

Sağlam kadrodan elle tutulur bir karakter çıkaramaması.

ORJİNAL ADI The Salvation
YÖNETMEN Kristian Levring
OYUNCULAR Mads Mikkelsen, Eva Green, Eric Cantona, Jeffrey Dean Morgan, Jonathan Pryce
YAPIM 2014 Danimarka-İngiltere-Güney Afrika-İsveç-Belçika
SÜRE 92 dk.
DAĞITIM Özen Film

“İNTİKAM” TÜM EKSİKLERİNE RAĞMEN WESTERNE OLAN SEVGİMİZİ BİR KEZ DAHA HATIRLATTIĞI İÇİN ‘VAKİT KAYBI’NDAN ÖTE BİR YERE KONUMLANIYOR.

BÜYÜK OYUN

ORJİNAL ADI Big Game

YÖNETMEN Jalmari Helander

OYUNCULAR Samuel L. Jackson,

Onni Tommila, Ray Stevenson,

Mehmet Kurtuluş,

Felicity Huffman, Jim Broadbent

YAPIM 2014 Finlandiya-İngiltere-

Almanya

SÜRE 90 dk.

DAĞITIM The Moments

Entertainment (Movie Box)

**KADER BU YA, CIA İLE
ABD ORDUSUNUN
REZİL OLUP DEVRE DIŞI
KALDIĞI ORTAMDA,
OSKARI GEYİK YERİNE
SAVUNMASIZ,
ÇARESİZ ABD
BAŞKANIYLA
KARŞILAŞIYOR VE...**

TATİL FİLMİ TANIMINA ÇUK OTURAN, BU SICAKTA SİNEMAYA GİTMEYİ GÖZE ALDIRACAK KADAR SEVİMLİ BİR FİLM "BÜYÜK Oyun". Dünyanın en güçlü adamıyla, belki de en güçsüz insanının, bir çocuğun ortak öyküsü bu.

ABD Başkanı William Alan Moore, meşhur başkanlık uçağı Air Force 1 ile zirve için Finlandiya'nın başkenti Helsinki'ye uçmakta. İnmeye kısa süre kala, bir anda uçağın güvenlik sistemi ile eskortluk yapan jetlerin elektronik donanımı, ekibe sızmış hain tarafından devre dışı bırakılıyor ve oldu bittiyle, korumasız, silahsız başkan tek başına, paraşüte asılı kapsülle uçaktan tahliye ediliyor.

Akabinde dağın eteklerine konuşlanmış terörist grubu roketlerle havadaki uçakları düşürürken aşağıda, Finlandiya ormanlarında başkan avı başlıyor. Pek iyi, şimdi teröristler karşısında yapayalnız kalmış başkan kim koruyacak? Şaşırmayın; elinde yay ve sırtında birkaç okuyla 13 yaşındaki Oskari.

Fin çocuk hayatının sınavı için ormana gelmiş. Geleneklere göre geyik vuracak ve babasının gözünde büyüyecek, erkek olacak. Kader bu ya, CIA ile Amerikan ordusunun rezil olup devre dışı kaldığı ortamda, Oskari geyik yerine savunmasız, çaresiz ABD başkanıyla karşılaşıyor ve...

39 yaşındaki yönetmen Jalmari Helander, sekiz buçuk milyon dolarlık bütçesiyle en pahalı Fin yapımı unvanını almış "Büyük Oyun"da iki ruhlu bir film çekmiş. Birincisi yani filmin ilk yarısı Fin ruhu egemen ki, burada o toprakların kültürü, geleneği, atmosferi, saflığı, manzarası yansıyor beyazperdeye. İkinci yarıda ise Hollywood oyuncularının da ağırlığıyla aksiyon artıyor, film tamamen ajanlık öyküsüne dönüşüyor ve adrenalin yükselince her şey birden Amerikanlaşıyor. Bir de özel efektler ikna edici olmayınca ve de yönetmen tempoda

sürekliliği sağlayamayınca, meydan vasat diyaloglara kalıyor. Bu senaryo Spielberg'ün eline düşse kim bilir neler olurdu diye düşünmüyor değil insan. Yiğidin hakkını da verelim ama; anlatımda ilginç bir nokta var; öykü her şeyle dalga geçiyor gibi gözükürken, ani bir manevrayla sık sık durum ciddileşiyor ve macera filmine dönüşebiliyor. Sonra yine mizah, ardından yine gerilim...

Samuel L. Jackson'ın varlığı da büyük bir avantaj. Son yıllarda kalitesine, çapına bakmadan bir dolu yapımla karşımıza çıkan Jackson'ı izlemek her zaman büyük zevk. Burada mizah yönü biraz frenlense de, klasını gösterecek birkaç sahneyi maharetle değerlendiriyor. Çocuk oyuncu ise başlı başına sürpriz; yönetmen Helander daha önce 2010 tarihli "Bir Noel Hikayesi"nde (Rare Exports) de

oylattığı Onni Tommila'nın (yönetmenin yeğeniymiş) performansını beğenmiş olmalı ki bu kez de oyuncuyu başrolde L. Jackson'ın yanına yerleştirerek ona Hollywood'un kapılarını açmış.

Filmde bizden de biri var; teröristlerin başı 'yalnız kurt' Hazar'ı Mehmet Kurtuluş canlandırıyor. Yıllar önce yönettiği kısa metrajlarla yerli piyasada dikkat çeken, ardından Fatih Akın'ın "Kısa Ve Acısız"ındaki (Kurz Und Schmerzlos) başarılı oyunculuğuyla 'yeni jön geliyor' dedirten Almanya kökenli Kurtuluş, sonrasında Türkiye'de hak ettiği projeleri bir türlü bulamadı. "Abdülhamit Düşerken" ile "Pars: Kiraz Operasyonu" filmlerinde silik kalırken, birkaç TV dizisinde de vasat oyunculuk sergiledi. Bu sezon "8 Saniye"de izlediğimiz Kurtuluş, "Büyük Oyun"da ise başarılı sayılabilir;

hayli karikatürize edilmiş kötü adam rolünde elinden geleni yapıyor. Özetle, sonu tahmin edilebilse de merakla izlenen hoş, eğlenceli ve tam kafa dağıtıcılık bir seçim "Büyük Oyun". Ayrıca, çocuk seyircinin 'kahraman Oskari'yle kendisini kolaylıkla özdeşleştirebileceği bir masal da var ortada. Dolayısıyla, bilgisayara ve video oyunlara birkaç saat için iyi bir alternatif diye de değerlendirilebilir "Büyük Oyun".

Şöyle bir sıkıntı var yalnız; ok ve yay gibi özendirici malzeme anne babaları rahatsız edebilir, çocuklar da masalın içine sızmış cesetlerden, fişkırıran kandan sıkıntı duyabilir...

Doğa görüntüleri, manzara neredeyse başrolde.

Mizaha yer açmak için tempoya yer yer gereksiz müdahale var.

**FİLMDE BİZDEN DE BİRİ
VAR; TERÖRİSTLERİN
BAŞI 'YALNIZ KURT'
HAZAR'I MEHMET
KURTULUŞ
CANLANDIRIYOR.
O DA KÖTÜ ADAM
ROLÜNDE ELİNDEN
GELENİ YAPIYOR.**

BÜYÜK TUZAK

ORJİNAL ADI Colt 45

YÖNETMEN Fabrice Du Welz

UYUNCULAR Joey Starr,

Gérard Lanvin, Ymanol Perset,

Simon Abkarian, Alice Taglioni

YAPIM 2014 Fransa-Belçika

SÜRE 85 dk.

DAĞITIM Pinema (Calinos)

BİR FİLMDE BAZI PLANLARI ÇOK İYİ ÇEKEBİLİYOR OLMAK SİZİ İYİ YÖNETMEN YAPMAZ. YAPSA YAPSA İŞİN TEKNİĞİNİ İYİ bilen donanımlı bir profesyonel yapar. Bu da belki reklam ve klip çekmek için yeterlidir ama onları arka arkaya koyduğunuzda bir film çıkmaz. Bu durumdan mustarip filmlerin sayısı her geçen gün artıyor üstelik. Bu hafta bir yenisi daha eklendi.

Daha önce görme fırsatı bulamadığınız dört uzun metraj filmi olan Belçikalı yönetmen Fabrice Du Welz imzalı “Büyük Tuzak”, bir fikrin her zaman filme dönüşmeyeceğinin kanıtı olarak kayıtlara geçebilir. Fransız yapımı film, kâğıt üstünde ilgiye değer bir hikayeye de sahip oysa ki. İlgiye değerliği, hikayesinin orijinalliğinden değil, doğru biçimde anlatabilse çalışabilir olmasından.

Kaybettiği babası bir polis olan Vincent, vaftiz babası Chavez tarafından büyütülmüştür. 22 yaşındaki bu genç yetenek, silahlardan çok iyi anlar. Aynı zamanda attığını vuran bir nişancıdır. Polis teşkilatından gelen cazip teklifleri reddeder ve atış eğitmeni olarak hayatına devam etmekteki ısrarını sürdürür.

Ama uluslararası bir atış yarışmasında birinci olunca namı giderek yayılır. Amerikalılar tarafından oluşturulan ve hiçbir kanun, yasa tanımadan ‘terörizmle mücadele’ etme amacı taşıyan bir birliğe katılma teklifini elinin tersiyle ittiği günün ertesinde başka bir hikayenin içinde bulur kendisini.

Narkotik bölümüne yeni transfer olmuş ve en az onun kadar silahlar konusunda yetenekli Milo ile tanışan Vincent’in hayatı hiç istemediği kadar hareketlenecektir. Milo ile dostane bir şekilde başlayan ilişkisi genç kahramanımızın bulasmak istemeyeceği işlere savrulmasına neden olur. Milo’nun karanlık ilişkilerine bir de Fransız polisi içindeki rekabet ve düşmanlıklar eklenince de her şey çığırından çıkar, birbiri

ardına insanlar öldürülür. Tabii ki bütün bu gelişmelere son noktayı Vincent koyacaktır.

Nihayetinde bu sinopsisten de anlaşılacağı üzere elimizde yetenekli ama biraz tutuk bir genç var. Karıncayı bile incitmeyen, bir silah ustası olmasına rağmen kimseyi öldürmemiş ve bu yöndeki bütün telkinlere de kapalı durmuş. Bir şeyler olması ve gencimizin içindeki potansiyeli ortaya koyması gerekiyor. Bunun için gerekli olan şey sevdiği/değer verdiği insanlara yönelik bir tehdit. Aynı zamanda onu değiştirecek bir süreç de gerekiyor.

Filmin beceremedikleri yukarıdaki paragrafta özetlendi aslında. Öncelikle bu kadar sorumlu bir çocuğun, uğradığı saldırının ardından son derece meşru bir durumda suç işlemişken bunu saklamak zorunda kalmasına anlam veremiyoruz. Evladım etrafın baba

**BELÇİKALI YÖNETMEN
FABRICE DU WELZ
İMZALI “BÜYÜK
TUZAK”, BİR FIKRİN
HER ZAMAN FİLMİ
DÖNÜŞMEYECEĞİNİN
KANITI OLARAK
KAYITLARA
GEÇEBİLİR.**

yadigârı olduğun için seni korumaya yeminli polislerle dolu neden onlara başvurmuyorsun. Üstelik yaptığın eylemin bir meşru müdafaa olduğunu biz biliyoruz ama yönetmenle birlikte senaryoyu kaleme alan Fathi Beddier fark edemiyor. Hadi gençsin, bu durumu cahilliğine verdik. İşler defalarca çığırından çıktığında bile geri dönmek için şanslar doğuyor, o vakit harekete geç. Yok, yine olmuyor. Çünkü Vincent'ın silah kullanmadaki becerisini görebilmemiz ve kötü adamların birer birer ortadan kaldırılması için en sevdiklerinin gözü önünde öldürülmesi gerekiyor.

Evet, film boyunca iyi çekilmiş sahneler görmemiz mümkün. Fransız polisinin nasıl bir lağım çukurunda olduğuna dair cesaretli yorumlar da var. Ama ne hikayenin örgüsü ve gidişatı bizi ikna ediyor ne de Vincent'ın naif bir

çocuktan seri katile dönüşüşüne dair anlatılanlar. Her şey, dümdüz bir çizgide ilerliyor. Film boyunca karakterlerde bir yükselme ya da iniş olmadığı gibi, çoğunun neyi niye yaptığını anlamakta da zorlanıyoruz.

“Büyük Tuzak”, sonuçta senaryosunu sinopsis düzeyinden öteye götürememiş, yaratıcıları bunun fazlasıyla bilincinde olduğu için de mümkün olduğu kadar bir bilgisayar oyunu gibi tasarlanmış aksiyon sahnelerine yaslanarak genç sinemaseverleri yakalamaya çalışan bir film olmuş. Çalışır mı? Orasını siz bilirsiniz.

Eğer amaç buysa, film bilgisayar oyunu havası vermeyi başarıyor.

Bütün aksiyon vaatlerine rağmen finalinde heyecanı yükseltmemiyor.

**NE HİKAYENİN
ÖRGÜSÜ VE
GİDİŞATI BİZİ İKNA
EDİYOR NE DE
VINCENT'IN NAİF
BİR ÇOCUKTAN
SERİ KATİLE
DÖNÜŞÜŞÜNE DAİR
ANLATILANLAR.**

KAÇAK PRENSES

ORJİNAL ADI A Royal Night Out

YÖNETMEN Julian Jarrold

UYUNCULAR Jack Reynor,
Sarah Gadon, Emily Watson,
Rupert Everett, Bel Powley

YAPIM 2015 İngiltere

SÜRE 97 dk.

DAĞITIM Bir Film

**BİRİNİN HALEN
KRALİÇE OLDUĞU
TARİHİ KİŞİLİKLERDEN
YOLA ÇIKARAK,
YAŞANMIŞ BİR OLAYIN
ADINI VEREREK
KURMACA BİR
SENARYOYA
DAYANMAK, TUHAF.**

İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI'NIN AVRUPA'DA SONA ERİŞİ, 8 MAYIS 1945'TE KIZILORDU'NUN BERLİN'İ ALMASI VE ALMANYA'NIN teslim olmasıyla gerçekleşmişti. O gün birçok ülkede kutlamalar yapıldı, savaşta bombardımana uğramış ve çeşitli cephelere asker göndermiş Britanya dahil. İngilizler bu güne Avrupa'da Zafer Günü (Victory in Europe / V.E. Day) diyor.

"Kaçak Prenses" 70 yıl önce Londra'da sabaha kadar süren bu kutlamalar sırasında geçiyor. Kahramanları da prensesler Elizabeth ile Margaret, ki büyük olan, babası VI. George'un 1952'deki ölümünden bu yana Britanya kraliçesi II. Elizabeth olacak. Kral George sinema seyircisine de tanıdık, kekemeliği yenmeye çalışmasının hikayesi dört Oscar alan "Zoraki Kral" (The King's Speech, 2010).

Avrupa'da Zafer Günü'nde, genç prensesler Margaret ile Elizabeth kutlamalara katılmak üzere dışarı çıkıp halkın arasına karışmıştı. Kaçak Prenses, bu tarihi bilgiye dayanarak başlıyor. Ama ondan sonra, gecenin gidişatının filmdeki anlatılışı, gerçekte yaşananlara uygun olmayı gözetmiyor. Araştırmacıların yazdığına göre gerçekte, prensesler dadılarının, arkadaşlarının ve korumaların içinde olduğu 16 kişilik bir grupla çıkmış, 1'de saraya dönmüşler.

Filmdeyse, iki genç subayın eşliğinde saraydan çıkar ve soylulardan oluşan bir kutlamaya giderler. Margaret, bu dışarı çıkma fırsatını kaçırmamaya ve doyasıya eğlenmeye kararlı, biraz aklı havada bir genç kadın olarak görünür filmde.

Ablası Elizabeth ise sorumluluk sahibi, ciddi, eh eğlenme ve erkeklerle flört etme fırsatını da hepten reddetmeyen aklı başında bir şekilde çizilir, ne de olsa geleceğin kraliçesidir. Onları korumakla görevli subayların elinden önce Margaret kaçır, Elizabeth de onu izler. Otobüse bindiğini görünce arkasından başka bir otobüse

atlar, farklı yönlere giderler. Trafalgar Meydanı'na, oradan önceden hakkında konuştukları bir kulübe, hatta bir 'kerhane'ye önce Margaret, ardından Elizabeth gider ve çeşitli maceralar yaşarlar.

Margaret el arabasıyla taşınacak kadar sarhoş olur. Elizabeth kendisine yardımcı olan bir havacının yoksul annesini ziyaret eder, genç adamı sarayda kralla kahvaltıya oturtur. Koruma subayları ellerinden kaçan prensesleri umursamayıp kendilerini eğlenceye verir. Sonundaysa elbette sonunda herkes kazasız belasız hayatına geri döner.

Bu sabaha kadar süren kovalamaca eğlenceli bir seyirlik olabilir olmasına. Ama birinin halen kraliçe olduğu tarihi kişiliklerden yola çıkarak, yaşanmış bir olayın adını vererek, tamamen kurmaca bir senaryoya dayanmak, biraz tuhaf bir

his bırakıyor. Elbette hiçbir tarihi film gerçeğe bire bir dayanmak mecburiyetinde değil ama prensesi kerhaneye sokacak kadar kıskırtıcı sahneler, iddialı. Yani, seyirciyi hem tarihi referansları ve savaş hakkında ciddi tartışmalarıyla gerçek insanların yaşanmış hikayelerinden söz edecekmiş gibi tutmaya (afişine ‘gerçek olaylardan esinlenildi’ yazmak gibi), hem de -hakikatte olanlardan eğlenceli bir film çıkmayacağı çok belli- ancak bir ‘filmde olacak’ cinsten olaylarla eğlenmeye çalışmakta, bir tutarsızlık gizli.

Mesele ne olmuş ne olmamış değil, bunların olmasına imkan bile yok. Tarihi filmlerde gerçekten olmuş olanı aramak her zaman sonuç vermeyebilir, ama her filmde, kendi dünyası ve iddiası bakımından olabilir olanı aramak seyircinin hakkı. “Kaçak Prenses”te kaçan bu.

Savaşın karanlık yüzü, filme göre en çok bir uçak pilotunun arkadaşının öldürülmesinde göründü, daha doğrusu her savaş kadar kötü bir savaştı, orada anlatılan. İlle de Nazileri baştan sona anlatmayabilir, ama neden her savaştan sonra böyle devasa kutlamalar yapılmadığı sorusu biraz fazla ortada o zaman.

Film izleyicide olumlu bir duygu bırakıyor ve “Kaçak Prenses”ten memnun ayrılan seyircinin filme yönelik olumsuz eleştirilerden hoşlanmaması muhtemel. Bu olumlu duygunun ne pahasına olduğuna dikkat etmek gerek, burada anlatılmaya çalışılan oydu.

Havacı asker Jack Reynor ile prenses Sarah Gadon uyumlu bir romantik film çifti...

Her karakteri ve kraliyet ailesini bu kadar masum, sempatik, özverili göstermekte masum bir yan yok.

**ELBETTE HİÇBİR
TARİHİ FİLM GERÇEĞE
BİRE BİR DAYANMAK
MECBURİYETİNDE
DEĞİL AMA PRENSESİ
KERHANEYE
SOKACAK KADAR
KİSKIRTICI SAHNELER,
İDDIALI.**

ÖLDÜRMEİNİN 3 YOLU

ORJİNAL ADI Kill Me Three Times

YÖNETMEN Kriv Stenders

UYUNCULAR Simon Pegg,

Teresa Palmer, Alice Braga,

Luke Hemsworth, Bryan Brown

YAPIM 2014 ABD-Avustralya

SÜRE 90 dk.

DAĞITIM Pinema

**YÖNETMENİN
BİR İKİ ARABAYI
PATLATMAK VE
BİRKÂÇ KİŞİYİ
'ÖLDÜRMEK' DIŞINDA,
AKSİYON TÜRÜNE
GÖRE ÇOK SAKİN
BİR FİLM
YAPTIĞI KESİN.**

YÖNETMENLİĞİNİ KRIV STENDERS'İN YAPTIĞI "ÖLDÜRMEİNİN 3 YOLU", HERKESİN BİRİLERİNİ ÖLDÜRMEYE ÇALIŞTIĞI, kimisinin başardığı, aksiyon, kara komedi tarzı bir suç filmi. Kahramanın Charlie Wolfe adında bir kiralık katil olduğu filmde aşk, ihanet, kumar, sigorta ve para çokgeni içerisinde oradan oraya beceriksizce debelenen karakterleri, bozulan planları, ölmesi gerekenler fakat hesapta yokken ölenleri izliyoruz. "Öldürmenin 3 Yolu" her ne kadar aksiyon filmi olsa da bu türün alışılmış kalıbının dışına çıkmaya çalışıyor. Yani kısmen...

Konusu ise şöyle: Wolfe, bir çölde kurbanını kovalarken yeni bir iş alır ve Kartal Yuvası denen yere gider. Charlie, Alice Taylor adındaki bir kadını öldürmek için tutulur fakat Alice'in peşindeki sadece o değildir.

Bir süre Alice'i öldürmek yerine onun peşindeki diğerlerini izler. Alice, ağrıyan diş için randevu alır, diş doktoru olan Nathan ve eşi Lucy hemen plan hazırlamaya koyulup onun gelmesini bekler. Planları onu öldürmektir... Bu sırada kiralık katil Charlie ise olan biteni dışarıdan izler. Planda kumanda Lucy'nin elindedir fakat Nathan tüm işleri eline yüzüne buluşturur. Charlie ise karı-kocayı keyiflenerek izler. Nathan ve Lucy'nin peşini ise aksilikler bırakmaz.

Film, bir süre sonra tesadüf eseri yapılan planların bozulmasıyla, beklenmeyen sürprizler üzerinden hikâye içinde hikâye anlatmaya başlar. 'Muhtemel son'la başlayan "Öldürmenin 3 Yolu", her öldürme eylemi sonrası 'masalın aslı'na yani geriye doğru sarmaya başlar. Nathan, Lucy ve Alice koşturmacasının ardından Alice ve eşi Jack'in (aynı zamanda Lucy'nin abisi) arasındaki ihanet ve entrika kısmına bağlanır.

Yönetmen Kriv Stenders, izleyiciye kovalamacanın ardından ana hikâye yani Alice'in kiralık katil Charlie tarafından öldürülmek

istenme sebebine döner. Jack karısı Alice'i 'öldüresiye' sevmekte ve kendine ihanet ettiğini düşünmektedir, bunun üzerine Charlie Wolfe'u arar, sahne başlardaki çöl kovalamacasına döner. Yönetmen sahnenin belli bir kısmını, seyirciye 'hatırlatmak' yerine tümüyle 'yeniden' izletir. Hatta film boyunca 'hatırlatılsa yetecek' birçok sahne için de bunu tekrarlar. Film ilerledikçe tek planın Jack'inki olmadığı ortaya çıkar.

Yönetmen Stenders, başta belirttiğim üzere her ne kadar bir aksiyon filmi yapmış olsa da farklı bir tarz denemeye çalışıyor. Yönetmenin bir iki arabayı patlatmak ve birkaç kişiyi 'öldürmek' dışında, aksiyon türüne göre çok sakın bir film yaptığı kesin. Kendi deyimiyle 'tadında' bir aksiyon, farklı bir mekân kullanımı ile birleştirilmiş aydınlık, güneşli, bol manzaralı ama kara komedi...

“Öldürmenin 3 Yolu”, Avustralya’nın batı kıyılarında çekilmiş. Toplamda ev olarak 3-4 yerde geçen film genellikle deniz kıyısı, ormanlık alanlar, göl kenarı, çöl, kısaca Avustralya’nın doğal platoları...

Yönetmen bu bol manzara fırsatını özellikle kullandığının altını çiziyor. Stenders’in bu anlamdaki iddiası ‘karanlık- arka sokaklarda’ geçen aksiyon ve kara komedi türünü, gün ışığına ve doğanın bağrına çıkarmak. O yüzden filmin birçok sahnesinde bol bol kuş bakışı planlar ve kayalara çarpan okyanusun hırçın dalgasını görmek olası. Fakat mesele şu, aksiyon filmini vintage ve bol ışıklı yapmak ‘farklılık’ yaratıyor mu? Pek sanmıyorum. Çünkü aynı planın ve sahnenin sürekli ekrana gelmesi, kameranın kendi etrafında döndüğü etkisini yaratıyor.

Dönen kamera hikâyeyi de helezonuna katıp filmi, kendi etrafında dönüp duran bir duruma getiriyor. Başından sonuna birbiri içine geçen hikâye bir süreden sonra ‘şaşırtmıyor’. Evet, tüm yükü aksiyona yüklemiyor film ama sadece tesadüfler ve tasarlanmış planlar üzerine kurulu, bol Avustralyalı film, hepsi birbirinden ‘suçlu’ kişileri ‘karakter’ yapmaksızın anlatmaya çalışıyor. Kiralık katil, beceriksiz koca, âşık kadın ya da dominant diğer kadın sadece birkaç klişeyle anlatılıp ya da resmedilip, ‘çok aksiyon yok ama yine de acelemiz var’ diyerek oradan oraya dönüp duruyor...

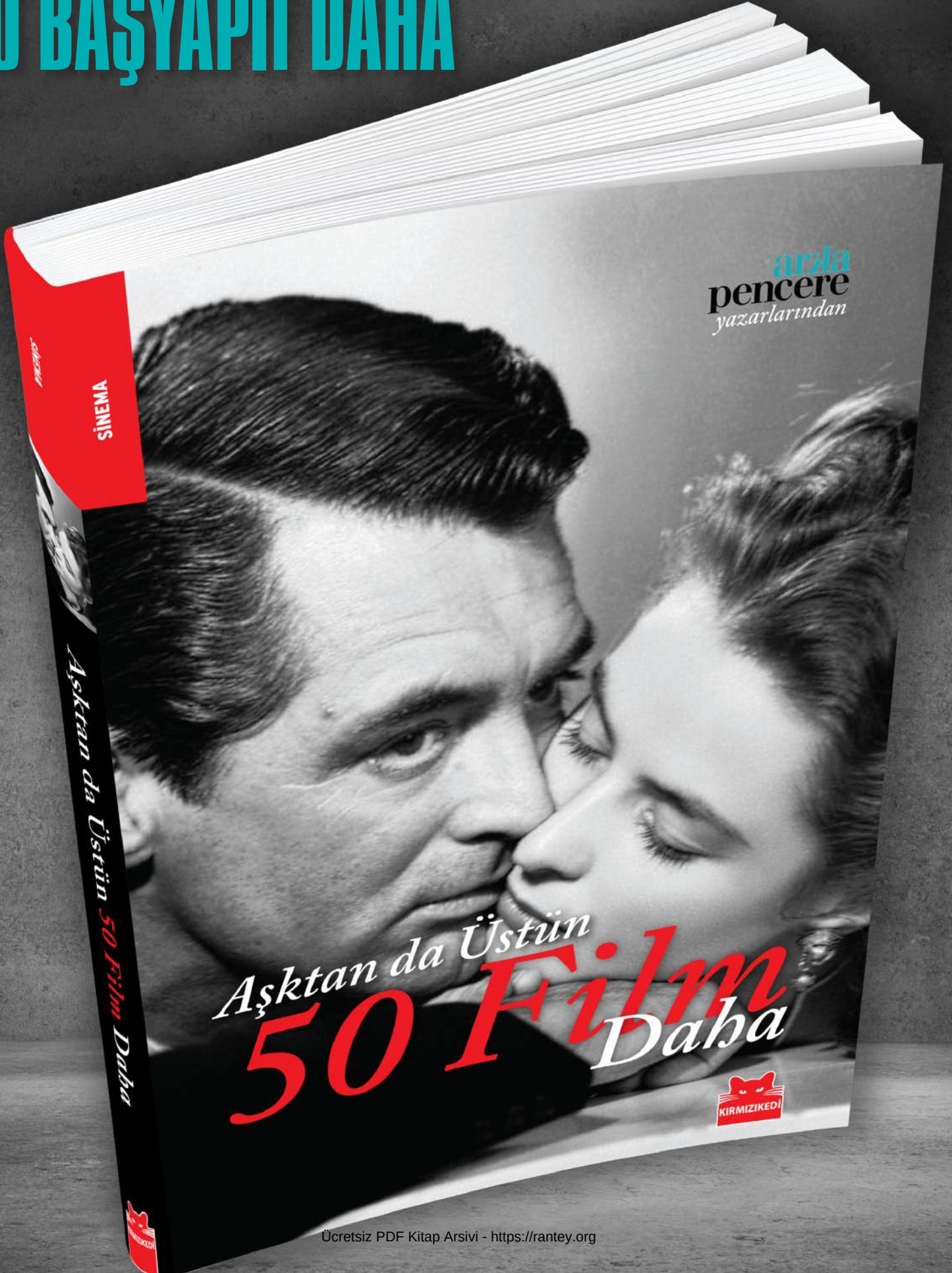
Temposu yer yer düşse de hareketli Avustralya macerası fena sayılmaz.

Kara komedinin karikatürize anlatımı, filmin ‘gerilim-aksiyon’ yönünün önüne geçiyor.

**STENDERS’İN
DEYİMİYLE ‘TADINDA’
BİR AKSIYON,
FARKLI BİR MEKÂN
KULLANIMI İLE
BİRLEŞTİRİLMİŞ
AYDINLIK, GÜNEŞLİ,
BOL MANZARALI AMA
KARA KOMEDİ...**

YEDİ YAZAR, YEDİ AYRI ÜSLUP
50 BAŞYAPIT DAHA

BÜYÜK OYUN

ENTOURAGE

İNTİKAM

ÖLDÜRMEİNİN 3 YOLU

	BİLGEHAN ARAS	OKAN ARPAÇ	TUNCA ARSLAN	BURAK GÖRAL	MURAT ÖZER	OLKAN ÖZYURT	BURÇİN S. YALÇIN
BÜYÜK OYUN / BIG GAME	★	★★			★	★★	
BÜYÜK TUZAK / COLT 45				★★★★	★★		
ENTOURAGE				★★★★	★★		
İNTİKAM / THE SALVATION	★★★★★	★★		★★★★	★★★★		
KAÇAK PRENSES / A ROYAL NIGHT OUT							
ÖLDÜRMEİNİN 3 YOLU / KILL ME THREE TIMES	★★	★★			★★		
ALKARİSİ: CİN-NET	★						
ARAF TAKI EV / LA CASA DEL FIN DE LOS TIEMPOS		★★					
ESCOBAR: KAYIP CENNET / ESCOBAR: PARADISE LOST	★★★★			★★★★	★★★★	★★★★	
KABİLE / ПЛЕМЯ	★★★★★			★★★★	★★★★		
KARANLIK YERLER / DARK PLACES	★★		★★	★★★★	★★		
KUZU			★★★★	★★★★	★★	★★★★	★★
MCFARLAND / MCFARLAND, USA	★★						
ONUR / PRIDE	★★★★★	★★★★★			★★★★		
ÖLÜMCÜL TAKİP / SURVIVOR		★★		★★			★★
TAKSİ TAHRAN / TAXI			★	★★★★★			★★★★
TERMINATÖR: GENISYS / TERMINATOR GENISYS	★★	★★★★★	★★	★★	★★	★★★★	
TERS YÜZ / INSIDE OUT		★★★★★		★★★★★	★★★★		★★★★★
FOXCATCHER TAKIMI / FOXCATCHER	★★★★★	★★★★★		★★★★★	★★★★★	★★★★★	★★★★
FURY	★★	★★★★	★★	★★	★★	★★★★	★★★★
KOMŞU ÇOCUK / THE BOY NEXT DOOR		★★		★★			
KUMARBAZ / THE GAMBLER		★★	★★	★★★★			
ÖZGÜRLÜK YÜRÜYÜŞÜ / SELMA	★★★★	★★★★		★★★★★	★★★★	★★★★	★★★★
YEDİ DAYANILMAZ GÜN / THIS IS WHERE I LEAVE YOU				★★★★			
YEDİNCİ OĞUL / SEVENTH SON		★		★★			

“KARA ÇARŞAFLI GELİN”E DE SALDIRMIŞLARDI

Bu ülkede bir **‘güruh’** var... Bugün **Çin** restoranlarına saldırıyorlar, dün aynı saçma gerekçelerle filmleri, sinema salonlarını **hedef** almışlardı. Bu hafta, yönetmenliğini **Süreyya Duru**’nun yaptığı Altın Portakal’lı **“Kara Çarşafli Gelin”**’in (1975) başına gelenleri anımsatayım istedim.

BUGÜNLERDE, UYGURLARA YÖNELİK SÖZDE ÇİN ZULMÜNE KARŞI İŞLETMECİLİĞİNİ TÜRKLERİN YAPTIĞI, GARSON OLARAK DA ÇOĞUNLUKLA UYGURLARIN ÇALIŞTIĞI ÇİN RESTORANLARINA KARŞI ‘sivri zeka’ örneği saldırılar gerçekleştiriliyor ya, zamanında filmlerin ve sinema salonlarının hedef alındığına da tanık olmuştuk. ‘Aynı’ güruh, sağa sola saldırmayı pek sever bilindiği üzere. Maraş katliamının fitilini ateşleyen bombalamadan ya da ‘komünizm içerikli’ filmlere yönelik tepkilerden söz etmiyorum yalnızca... Örneğin, bakın Atilla Dorsay bundan tam 40 yıl önce ne yazmış:

“Peki nedir egemen çevrelerin bu filmle alıp veremedikleri? Sansür kurulu neden bu filme böylesine takılmış, tam üç kez reddetmiştir? (“Kara Çarşafli Gelin”, Türkiye’de, tıpkı “Bir Gün Mutlaka” gibi, Danıştay kararıyla gösterilebilmektedir). Neden tosun komandolarımız işlerini güçlerini, giderek seks filmlerini bile bir yana bırakmış, bu filmin oynadığı sinemalara saldırılar, tehditler yöneltmektedirler? Türkiye’de bu filmin anlattığı, gösterdiği gerçeklerin varolmadığını mı savunmaktadırlar? Aslında bu sorunun yanıtı son denli basittir. Bunun için 2 Kasım günkü Cumhuriyet’te çıkan şu haberi okumak yeter: 1 Kasım 1973 tarihinde Bakanlar Kurulu tarafından toprak reformu bölgesi olarak açıklanan Urfa’da 1757 sayılı Toprak ve Tarım Reformu Yasasının 18. maddesi uyarınca kamulaştırma süresi dün sona ermiştir. Yasa gereğince toprak mülkiyet devri üzerindeki her türlü yasak, dünden itibaren kalkmış ve Cephe Hükümeti, kamulaştırılması ve topraksız köylüye dağıtılması gereken 2 milyon 300 bin dönüm arazinin üçte ikisini kamulaştırmayarak toprak sahiplerine bağışlamıştır.”

Dorsay’ın “Yaman bir gerçeklik örneği” diye tanımladığı film, yönetmenliğini Süreyya Duru’nun yaptığı, senaryosu Bekir Yıldız’ın üç ayrı öyküsünden hareketle Vedat Türkali tarafından yazılmış, Altın Portakal’da en iyi film, en iyi senaryo, en iyi kadın oyuncu ve en iyi yardımcı erkek oyuncu ödüllerini kazanan “Kara Çarşafli Gelin”dir anlaşıldığı üzere.

1975 yapımı filmin senaryosunu yazan Vedat Türkali de şöyle der:

“Bekir Yıldız’ın on kadar öyküsünü çok severim. Önde gelenlerden biridir ‘Kara Çarşafli Gelin’. Kişiyi düşlere iten bir yalnızlık, başkaldırtan bir acılık vardır öyküde. Kan karşılığı olarak, anasının, küçük kardeşinin, kara çarşaf içinde komşu kapısına bırakıp çekildikleri minicik kızın yazgısı sanki ilk okuyuşumda kafama yerleşip oturmuştur (...) Aynı yörenin duyarlı gerçekliğini yansıtmamasından olacak, Bekir Yıldız öykülerinde, bütün ayrı, parça parça görünümüne karşın bir bütünlük vardır. Sanki aynı soydan kişilerin birbirlerine bağlı serüvenleridir anlatılan. Aradaki bağı biraz derinlemesine düşündünüz mü bulabilirsiniz. Şahan’ın Kara Çarşafli Gelin’in kardeşi olduğunu da, Barutçu Maho’yu vuranın Kara Çarşafli Gelin’in kan karşılığı verildiği evdeki oğlanlardan biri olduğunu da inanın ki ben uydurmadım! Bu ve benzeri benzeri yakıştırmalar Bekir Yıldız öykülerinin dayandığı gerçeklerin örgüsünde yatıp duruyor. Ben olsa olsa silahı Maho’yu vuran oğlanın elinden alıp Kara Çarşafli Gelin’in eline verdim, o kadar!”

Çekimleri Ceylanpınar’da gerçekleştirilen “Kara Çarşafli Gelin”, iki aile arasındaki kan davası nedeniyle düşman aileye kan bedeli olarak verilen Güllüshan’ın (Semra Özdamar) öyküsünü anlatır. Film, Güllüshan’ın babası Zülküf’ün (Sırrı Elitaş) işlediği cinayetle açılır, Ahmet Arif şiirlerinin yol göstericiliğinde ilerler. Mahmut Ağa’nın (Zülfikar Divani) emrini yerine getiren ve cinayeti neden işlediğini

bile bilmeyen adam, ölen kişinin ne suçu olduğunu sorar. Aldığı karşılık, “Fukara kısmı az konuşmalı, hiç konuşmasa daha iyi ya!” olacaktır.

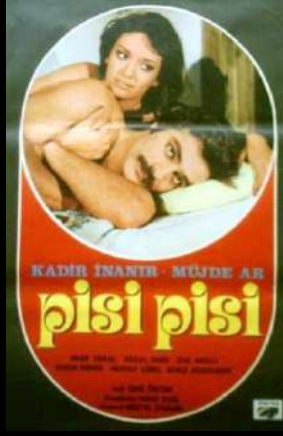
Babası hapse düşen, hiçbir günahı olmayan 13 yaşındaki genç kız töreler gereği, öldürülen adamın ailesine, Zara Ana’ya (Aliye Rona) teslim edilir. Bir hizmetçi gibi çalıştırılacak, sonunda da yine töreler gereği öldürülebilecektir. Yeni yaşamı itilip kakılmayla geçecektir bundan böyle.

Kan bedeli yavaşça olarak gittiği ailenin oğullarından Müslüm (Hakan Balamir) ile askerden yeni dönen Vakkas (Aytaç Arman), Güllüshan’a kötü davranmazlar. Mahmut Ağa’yı hiç sevmeyen, onun köylüye karşı davranışlarından hoşlanmayan iki kardeş köye toprak reformu için gelen, kamulaştırma çalışmaları yapan devlet görevlilerini de sevinçle karşılar.

İşin püf noktası da budur zaten... ‘Güruh’, toprak ağalığına karşı toprak reformunu öven bir filme karşı harekete geçmiştir!

Haftaya görüşmek üzere. Sinema salonunu en son siz terk edin!

PİSİ PİSİ

Yok artık demeyin! **Müjde Ar-Kadir İnanır** ikilisinin yürek yakıcı aşk hikayesi “Pisi Pisi”de neye sansür uygulanmış olabilir ki, değil mi? Filmde öyle bir sahne var ki, 5 Temmuz 1986’da **TRT’deki ilk yayınından** bu yana, RTÜK’süz dönem hariç ekrana bir türlü gelemiyor...

TÜRK SINEMA TARİHİNDE ÖZEL YA DA ÖNEMLİ BİR YERE SAHİP DEĞİLSE DE, BİR GÖRENİN BİR DAHA KOLAY KOLAY UNUTAMADIĞI FİLMLERDEN BİRİDİR “PİSİ PİSİ”... 1973’TE “BİR DEMET MENEKŞE”, 1974’TE “ASKERİN DÖNÜŞÜ” İLE

ilk dönemini kapatıp önemli sinemacılar arasına adım atan Zeki Ökten’in piyasayı da gözettiği ama üzerinde ‘ciddiyetle’ çalıştığı filmlerinden biridir bu... Anlatım gücü olarak daha sonra çekeceği “Kapıcılar Kralı”, “Çöpçüler Kralı”, “Sürü”, “Düşman”, “Faize Hücum”, “Pehlivan”, “Kurbağalar”, “Düttürü Dünya” gibi çok önemli yapıtlarına hazırlık evresidir bir

nevi... Her ne kadar finali 2009’da “Çinliler Geliyor” gibi bir fecaatle yapmış olsa da...

Filmde önce gencecik Kadir İnanır’la karşılaşırız. Moda defilelerinde fotoğrafçılık yaparak geçinen Sinan’dır; üç küçük kedi beslediği evinde yalnız bir yaşam sürer. Bir gün ünlü bir modacının defilesine gittiğinde, podyumdaki mankenlerin fotoğraflarını çekerken kadrajına tesadüfen güzel bir kız da girer... Reklam ajansına fotoğrafları teslim ederken, resimlere bakan kişi Sinan’a mankenleri değil, bu gizemli kıızı sorar.

Sinan kızın peşine düştüğünde, onunla Boğaz’da karşılaşır. Hırçın ve güzel Aysin, zengin bir ailenin kızıdır ve hiçbir şekilde fotomodellik yapmak istemez. Bu süreçte ikisi arasında büyük bir aşk doğar ve evlenmeye karar verirler. Lakin genç kızın annesi ve babası bu ilişkiye de, evliliğe de karşıdır. Başta sınıf farkı olarak algıladığımız durum, Aysin’in bayılmaları başlayınca açıklığa kavuşur. Genç kızın beyininde tümör vardır ve az bir ömrü kalmıştır...

Film öncelikle, yarattığı atmosferle çarpar seyirciyi. Yağmurlu İstanbul manzaraları, Bülent Ortaçgil’in efsane albümü “Benimle Oynar Mısın?”’in peş peşe çalan şarkıları, iki star oyuncunun dayanılmaz cazibesi, Zeki Ökten ve Umur Bugay ikilisinin öznenli senaryosuyla su gibi akar gider film. 1976 yazında düzenlenen 13. Antalya Film Şenliği’nde en iyi 3. Film seçilirken, anne rolündeki Diler Saraç’a da yardımcı kadın oyuncu ödülü kazandırır.

Buraya kadar gayet masum görünen filmin girişi, ‘toplum hassasiyetleri’ne ve ‘rencide’ olayına ‘çok dikkat eden’ TV kanallarımıza ağır gelir. Kadir İnanır filmin başında fotoğraflarını çektiği çarşaf içindeki mankeni eve götürür, evde fotoğraflarını çekerken de kadın yavaş yavaş soyunur ve sevişirler. Çarşafli bir kadının soyunmasını, dahası sevişmesini dünyadaki en acayip vaka olarak gören kanallarımız, filmin bu kısmını bugün halen büyük bir görev duygusuyla kesip atmaktadır...

ACISIYLA,

TATLISIYLA,

EKŞİSİYLE

Ekşi Sinema
www.eksisinema.com

YARATIĞIN DÖNÜŞÜ

Hollywood'un tarihinde çekilmiş en iyi devam filminden biridir **1986 yapımı “Yaratığın Dönüşü” (Aliens)**. Serinin devam etmesini sağlayan bir gişe başarısının yanı sıra, eleştirmenlerin de beğenisini kazanan film, devam filmleri için kusursuz bir model inşa etmişti. Zira Ridley Scott 1979'da ilk “Alien”la kapitalizme yüklenmişken, **James Cameron** yazıp yönettiği ikinci filmle buna militarizm eleştirisini de eklemiştir. Kendinden çok emin, ‘kurtarıcı’ ABD ordusunun heyecanlı bir hezimetidir bu film aynı zamanda...

1 970 VE 80'Lİ YILLARIN, KORKU SINEMASININ EN POPÜLER YILLARI OLMASININ SEBEBİ KUŞKUSUZ AMERİKA'DA YAŞANAN GÜVENSİZ VE BUHRANLI SOSYO-EKONOMİK ORTAMININ HOLLYWOOD FİLMLERİNE YANSIMASIDIR. ABD HÜKÜMETİNDEKİ DERİN DEVLET İLİŞKİLERİNİN AÇIĞA ÇIKMASI, KAPİTALİZMİN GİDEREK SERTLEŞTİRDİĞİ VE acımasızlaştırdığı iş ortamı, üstüne bir de Vietnam savaşının verdiği moralsizlik, işsizlik gibi gerçek hayatta yaşanan endişelerin ve korkuların perdedeki temsilleri olarak pek çok şeytanlı, katilli, kötü ruhlu, gizli güçlü, zombili, vampirli, kurtadamlı ve canavarlı filmler ortalığı sarmış ve tabii ki korku sinemasının en iyi örnekleri de şüphesiz bu tarihlerde çıkmıştı.

Ridley Scott'ın futuristik bir bakışla ele aldığı uzay korkusu “Yaratık” (Alien), 1980'lerde kendi türünün en taklit edilen hikayesini anlatıyor ve Reagan döneminin ‘yıldız savaşları’ hayalinin erken bir ‘anti-tez’ini sunuyordu. Kapitalist sistemin en vahşi şirketlerinden birine ait Nostromo adlı ticari bir uzay gemisinin içine sızan ilkel bir yaratık (ne olursa olsun tek derdi hayatta kalmak olan bir ‘yabancı’), mürettebattaki şirket yetkilisi cyborg’a rağmen ikinci subay Ellen Ripley tarafından alaşağı ediliyor ve ‘şirket’in devasa gemisi Nostromo onun sayesinde uzay boşluğunda tuzla buz oluyordu.

Filmin iki yapımcısı David Giler ve Walter Hill'in James

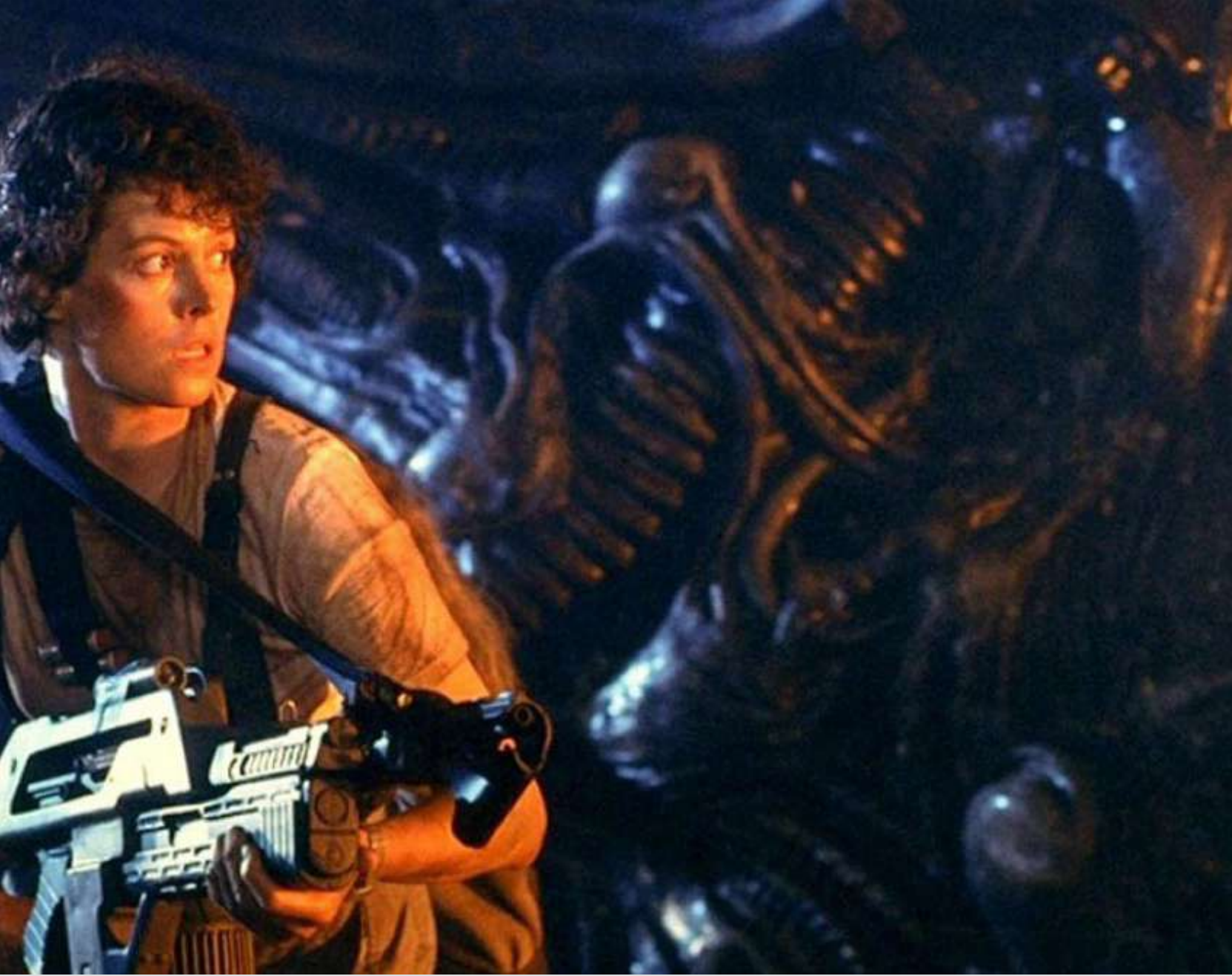

Cameron'un henüz çekilmemiş filmi “The Terminator”ün senaryosunu okumuş olmalarıysa, onların verdiği isimle “Alien 2”yi ona yazdırıp yönetirmeye karar vermelerinin ilk sebebidir.

James Cameron'un yazmak ve yönetmek konusundaki ilk şartı asla ilk filmin yaptıklarını aynen sürdürüp, kötü bir taklide yönelmemektir. Cameron, sadece yaratıkların sayısını iddialı bir şekilde arttırmakla kalmaz, ilk filmin kahramanı Ripley'e de bir geçmiş oluşturur ve bunu tretmanına ekler. H.R. Giger'in tasarımları aynen korunur, çevre ve mekan tasarımları ilk filmdeki gibi endüstriyeldir. Yaratık özelliklerine değişiklik olsun diye yeni bir özellik eklenmez. Daha büyük bir farklılık yaparak ‘kraliçe yaratık’ı ortaya çıkarır. Ama en büyük adımını senaryonun daha ilk cümlesinde atar.

Nostromo gemisini havaya uçurduğu zamandan bu yana Ripley'in ‘hiperuyku’su sırasında 57 yıl geçirmiştir. İlk filmde 57 yıl sonrasına giderek ilk filmin etkilerini yok etmeden, üzerinde yeni etkiler üretililebileceği yepyeni bir alan açmış olur kendisine Cameron.

Ayrıca Cameron, kendi senaryosunda Ripley'i daha güçlü bir kadın karakter haline getirir. Ona güçlü bir kişilik ve anne kimliği verir öncelikle. İlk filmin geçtiği zamanlarda evli ve hatta 10 yaşlarında bir kız çocuğunun annesi olduğu bilgisini ekler. İlginç olan yapımcı stüdyo

Fox'un bu kısımları yönetmeden, çekmiş olmasına rağmen çıkartmasını istemesidir. Çünkü bu ayrıntılar filmin aksiyona geçmesini yavaşlatan ve geciktiren duraklama sahneleridir. Cameron yıllar sonra kendi kurgusunda bu bilgiyi ait olduğu yere koyar. Buna göre Ellen Ripley'in kızı Amanda Ripley 66 yaşında ölmüştür. Ve Ripley kızının hayatının büyük bölümünde hiperuykuda kalmıştır. Bu acı haberi kurtarma kapsülünde bulunduktan sonra getirildiği uzay istasyonunda, sorumlu şirket görevlisi Burke'ten alır.

İlk filmde sözü edilen şirket politikası ikinci filmde de kendisini gösterir tabi ki. Bu şirket, kapitalist ekonomilerin tipik kâr amaçlı şirketlerinden biridir. Şirketin üst düzey yöneticileri, Ripley'in Nostromo'nun sonunu getiren olayları anlattığı raporları dikkate almazlar. Hatta Ripley'i yaklaşık 42 milyon dolar değerindeki Nostromo gemisini boşu boşuna imha etmekle bile suçlarlar. Çünkü ilk filmde Nostromo'nun yarattığı gemiye aldığı gezegen olan LV-426'da Ripley'in uyuduğu yıllarda oraya yerleşmiş, güven içinde yaşayan mühendis aileler, kolonistler vardır. Ripley şirket yetkililerinden o insanları oradan geri çekmelerini ister. Ancak şirket çıkarlarının insan hayatlarından daha önemli olduğu görüşü bir kez daha kendisini gösterir ve Ripley'in bu fikri de cazip bulunmaz.

Kısa bir süre sonunda Burke, Ripley'in kapısını bir kez daha çalacaktır. Çünkü LV-426'daki kolonistlerle bağlantı kesilmiştir. Burke, Ripley'e gezegene gidecek bir askeri birliğe eşlik etmesini ister. Sonrası aslında Vietnam Savaşı'nın hatta kendi ülkesinden çok uzaklara müdahale etmeye çalışan dünyanın 'büyük abi'si ABD'nin tüm sınırötesi operasyonlarının bir alegorisinden başka bir şey değildir... Akıllı bir kadının (ve annenin) sağduyusuna kulaklar tıkanır ve büyük bir ego ve o çok güvenilen teknolojik silahlarla yabancı gezegen işgal edilir. Herkes bu operasyon sonucunda boyunun ölçüsünü alacaktır tabi ki...

1980'lerin başları Reagan başkanlığındaki ABD'nin Ortadoğu ülkeleriyle özellikle de Libya'yla dalaşmaya başladığı yıllardı. Cameron'un filmi buna bir tepkiydi belki de...

Bu feminist ve politik altmetinlerin dışında, filmin ritmi özellikle askerlerin gezegene indiğinden itibaren hiç düşmüyor ve bizi yabancı bir gezegende çok güçlü bir düşmana karşı verilen yarı-ümitsiz savaşın içine bırakıyor. İlk filmin de karizmasına zarar vermeden başka tür bir filmle serinin devam etmesi sağlanırken bu filmle Oscar adaylığı alan Sigourney Weaver'ı da Hollywood aksiyonlarının az sayıdaki 'nitelikli' kadın kahramanları arasına sokmuştu.

FOXCATCHER TAKIMI

ORJİNAL ADI Foxcatcher

YÖNETMEN Bennett Miller

UYUNCULAR Steve Carell,

Channing Tatum, Mark Ruffalo,

Sienna Miller, Vanessa Redgrave,

Anthony Michael Hall

YAPIM/SÜRE 2014 ABD, 129 dk.

GÖRÜNTÜ/SES 1.85:1, 5.1 DD İng ve Tr.

ŞİRKET As Sanat (Chantier)

**"FOXCATCHER
TAKIMI", AMERİKAN
SİNEMASINDAN SON
YILLARDA ÇIKAN EN
İYİ FİLMLERDEN BİRİ.**

GÜREŞÇİ İKİ KARDEŞ İLE ONLARIN FİNANSÖRÜ ARASINDAKİ İLİŞKİLERE DAİR GERÇEK BİR TARİHSEL VAKADAN UYARLANAN "Foxcatcher Takımı", Amerikan sinemasından son yıllarda çıkan en iyi filmlerden biri. 'Kardeş rekabeti' teması filmde zaman zaman öne çıksa da filmin ana eksenini değil. Film esas itibarıyla işadamları John du Pont üzerine odaklanan bir karakter çalışması ve onun üzerinden paranın, sahiplerine şahsen sahip olmadıkları yetilere güya sahip olma konumu kazandırsa da bu durumun aslında erksizliğe ve mutsuzluğa denk düştüğünün teşhiri.

Du Pont, gerçek anlamda arkadaşsız bir çocukluk geçirmiştir, çocukluğundaki tek arkadaşının kendi annesinin bir çocuğun ailesine kendi oğluya arkadaşlık etmesi için para vermesiyle "arkadaşı" olduğunu sonradan öğrenmiştir.

Du Pont'un bir diğer yarısı ise güreşe hevesi olmasına karşın güreşi "aşağı" bir spor olarak gören (safkan yarış atları yetiştirmeye meraklı) annesinin onun bu hevesinin takipçisi olmasına izin vermemiş olmasıdır. Güreş, iki eşit insan

arasında ve yakın temas içeren, at yarışları ise bir başka insanla yakın teması dışlayan ve ancak sahip olunan bir hayvan üzerinden gerçekleştirilen pratiklerdir. Ayrıca, at yarışları ancak en üst gelir grubunun karşılayabileceği mali bir portreyi gerektirir. Güreş sevdasının çocukluğunda peşinden koşamamasını şimdi bir güreş takımına sahip olarak telafi etmek stemektedir du Pont. Ancak başarılı bir güreş takımı oluşturmakla yetinmeye de niyetli değildir, kendisini güya takımın koçu olarak da takdim etmeye kararlıdır. Ve parayla etrafına topladığı herkesin ona eşsiz bir koç gibi davranmasını, kamuoyuna da öyle lanse etmelerini beklemektedir. Tek bir kişinin 'kral çıplak' demesi, onun tüm dünyasını yıkacak, zıvanadan çıkmasına neden olacaktır.

Tüm önemli rollerdeki mükemmel oyunculuk performansları.

Çok elzem değil belki ama du Pont'un sağcı siyasi kimliğinin anlatıya daha işlevsel entegre edilebilirdi...

Sadibey.com

"Sinemacılık ve filmcilik yararına
bağımsız iletişim platformu"

FURY

YÖNETMEN David Ayer
UYUNCULAR Brad Pitt,

Shia LaBeouf, Logan Lerman,
Michael Peña, Jon Bernthal, Jason Isaacs
YAPIM/SÜRE 2014 ABD – Çin - İng., 129 dk.
GÖRÜNTÜ/SES 2.35:1, 5.1 DD İng ve Tr.
ŞİRKET As Sanat (Pinema)

FİLM EN NİHAyetİNDE
DÖNÜP DOLAŞIP BİR
KAHRAMANLIK
HİKAYESİ HALİNE
GELİYOR.

HOLLYWOOD BİZE BUGÜNE KADAR II. DÜNYA SAVAŞI'NI HER CEPHEDE VE HER AÇIDAN GÖSTERMİŞTİ AMA GALİBA SAVAŞA tümüyle bir tankın içinden baktığımız ilk film bu. "Fury" hem iyi Amerikalısıyla hem de kötü Amerikalısıyla, hem kötü Nazileri hem de iyi Nazileriyle ilgi çekici bir II. Dünya Savaşı filmi. Hele ki yönetmen David Ayer'in çektiği müthiş bir 'tank düellosu' var ki, filme vereceğiniz yıldız puanını bir tık yukarı çekiyor.

Söz yönetmenden açılmışken, Ayer 'takım içi' kumpasların döndüğü öyküleri sever. Önceki filmleri, "Acımasız Hayat" (Harsh Times), "Tehlikeli Takip" (End Of Watch), "Sokağın Kralları" (Street Kings) ve "Sabotaj" (Sabotage) hep ikili veya daha kalabalık ekipler içinde geçen suç hikayeleriydi. Bu filmlerin istisnasız hepsinde ekip üyeleri arasında fikir ayrılıkları, hatta birbirlerine namlu doğrultmalar gırla gidiyordu. "Fury"de filme adını veren tankın içindeki, Brad Pitt'in canlandığı Wardaddy'nin liderliğindeki askerler de 'beş benzemez' nitelikte ve sık sık birbirlerine düşüyorlar.

Dönem nisan 1945. Savaşın son günleri.

Wardaddy ve adamları tanklarıyla birbiri ardına zorlu görevler üstleniyorlar. Sonuncu görevleri ise savaşın bitiş sürecini hızlandırabilecek derecede önemli.

David Ayer bir Amerikan filminde olabileceği kadarıyla klişelerin yanından ilerletiyor tankını. Bunu yaparken karakterlerini mümkün olduğunca çok boyutlu bir şekilde inşa etmeye çalışıyor. Bunun belki tek istisnası Shia LaBeouf'un karakteri Boyd. Bu dindar genç adam film boyunca İncil'den pasajlar okuyarak kahramanlarımıza yol gösterme peşinde.

Film en nihayetinde dönüp dolaşıp bir kahramanlık hikayesi haline geliyor. Gene de David Ayer'in stilize ve ustaca anlatımı bu 'arıza'yı izleyici nezdinde mümkün olduğunca görünmez kılmayı başarıyor.

Brad Pitt'in karakteri Wardaddy.

Shia LaBeouf'un karakteri Boyd.

SINEMAMUZIK.COM

“Bir tıkla gerçek habere ulaş”

ÖZGÜRLÜK YÜRÜYÜŞÜ

ORJİNAL ADI Selma

YÖNETMEN Ava DuVernay

OYUNCULAR David Oyelowo,

Carmen Ejogo, Tim Roth,

Tom Wilkinson, Giovanni Ribisi

YAPIM/SÜRE 2014 ABD - İngiltere, 124 dk.

GÖRÜNTÜ/SES 2.35:1, 5.1 DD İng ve Tr.

ŞİRKET As Sanat (Chantier)

2014'ÜN EN
İYİLERİNDEN BİRİ OLAN
"ÖZGÜRLÜK
YÜRÜYÜŞÜ" BİR
İNSANLIK DERSİ...

ÖZGÜRLÜK YÜRÜYÜŞÜ" HİÇ SÖMÜRÜYE KAÇMADAN GÖZYAŞARTICI BİR DUYGUSAL BİR YOĞUNLUK TAŞIYOR. AMA EN ÖNEMLİSİ aklını ve mantığını doğru çalıştıran, vicdanlı, özgürlük için inatla savaşıyor ama çok barışçıl bir lideri, gerçek bir kahramanı merkezine koyuyor film: Martin Luther King'i. 1960'ların ortalarında, anayasal hakları olmasına rağmen siyah Amerikalıların güney eyaletlerinde hâlâ oy kullanmalarına engel olan beyazlara karşı King'in ırkçılığın en yoğun olduğu Alabama eyaletindeki Selma kasabasından eyalet merkezine kadar sürecektir bir özgürlük yürüyüşünü organize etme çabaları anlatılıyor filmde. King, dönemin başkanı Lyndon Johnson'ı harekete geçmesi için ikna etmeye çalışırken bir yandan da öfkeli ve yaralı siyahları pasif ve akılcı bir direnişe ikna etmeye çalışıyor. Irkçı beyazların bütün tehditlerinin ve hakaretlerinin, acımasız polis güçlerinin, her türlü baskı ve şiddetin önünde inatla durmak, gerekirse dayak yemek, hatta ölmek ama seslerini mutlaka duyurmak amacındalar.

Gezi direnişinden beri bu ülkede olanlarla beraber düşünüldüğünde, baskıcı yönetimlere karşı sivil direnişin önemini de vurgulayan ders alınabilecek, gerçek bir hikaye bu.

Siyahlara karşı yapılan ırkçılığı konu alan filmlerin finalinde, genellikle beyaz adam sahneye çıkar ve ezik, zavallı siyahları kurtarır. Ama Martin Luther King'in hikayesi böyle değildir. Kalbinin ve ruhunun sesini dinleyerek amacına ulaşır. Oyuncu David Oyelowo, tarihi liderin karizmasını yansıtmayı başarıyor performansı ile. Onun gözlerinde inanç, fedakarlık, ümitsizlik, hüsrana, zafer, hırs, inat ve korku gibi duyguların hepsini okuyabilmek mümkün. Film bittiğinde de hemen kalkmayın koltuğunuzdan, Common ve John Legend imzalı "Glory" adlı o güzel şarkıyı da dinleyin...

Hollywood'da yıllarca pek çok filme PR danışmanlığı yapan Ava DuVernay'ın başarılı yönetmenliği...

Akademi'nin filme sadece şarkı ödülü vermesi, hakettiği bir sürü kategori için adaylık bile vermemesi...

KOMŞU ÇOCUK

★★

ORJİNAL ADI The Boy Next Door
YÖNETMEN Rob Cohen
UYUNCULAR Jennifer Lopez, Ryan Guzman, Ian Nelson, John Corbett
YAPIM/SÜRE 2015 ABD, 87 dk.
GÖRÜNTÜ/SES 2.40:1, 5.1 DD İng. ve Tr.
ŞİRKET As Sanat (Universal)

1980'LERDE "ÖLDÜREN CAZİBE" (FATAL ATTRACTION) YA DA "SADAKATSİZ" (Unfaithful) gibi filmlerle (Adrian Lyne filmlerinde sık olan bir durumdu yani) aldatan eşlerin başına gelen gerilim hikayeleri sarmıştı ortalığı. AIDS sonrası Hollywood, izleyecilerini tekeşli olmaya çağırıyordu bu filmlerle. "Komşu Çocuk" da sanki o yıllardan fırlayıp gelmiş gibi. Kocasını onu aldattığı için boşanma kararı almış olan güzel kadın tam bir aşamada oğlunun genç arkadaşıyla bir yasak ilişki yaşıyor. Ama bunun tek seferlik bir macera kalması için çabalasa da bu giderek psikopatlaşan genç arkadaş Jennifer Lopez'in tadından vazgeçmeye niyetli değildir! Baştan sona demode olan bu gerilim filmini artık demode bir yönetmen sayılan Rob Cohen yönetmiş! Kariyerinde çok sağlam yapımlarla yol almış Jennifer Lopez'in ikibinli yıllardaki düşüşü de devam ediyor.

YEDİNCİ OĞUL

★★

ORJİNAL ADI Seventh Son
YÖNETMEN Sergey Bodrov
UYUNCULAR Ben Barnes, Julianne Moore, Jeff Bridges
YAPIM/SÜRE 2014 ABD, 98 dk.
GÖRÜNTÜ/SES 2.35:1, 5.1 DD İng. ve Tr.
ŞİRKET As Sanat (Universal)

JEFF BRIDGES VE JULIANNE MOORE GİBİ İKİ NİTELİKLİ OYUNCUYU BULUŞTURMASI dışında bir özelliği olmayan bu filmde 'seçilmiş kişi kehaneti' mi ararsınız, ejderhalarla savaş, büyücülük, aşk, ihanet ve güdük espriler, hepsi topluca sıkıştırılmış hikayeye. Maceraysa aranan şey, evet var açıkçası. Kötü bir cadiya karşı verilen hızlı bir mücadele anlatılıyor anlatılmasına ama o kadar bizi ilgilendiremiyor ki gözümüzün önünde bütün olan bitenler, bir süre sonra heyecandan öte sıkıntı duymaya başlıyorsunuz. Çünkü yeni hiçbir şey yok, defalarca izlediğimiz ve artık epey bir eskittiğimiz klişeler toplamında bir tek Jeff Bridges'ı izlemek biraz keyif veriyor. Nasıl olmuşsa Nicolas Cage'in elinden kaçmış bu film! Yönetmenin de "Kafkas Mahkumu"nu (Prisoner Of The Mountains, 1996) çeken aynı kişi olması da enteresan!

YEDİ DAYANILMAZ GÜN

★★★

ORJİNAL ADI This Is Where I Live You
YÖNETMEN Shawn Levy
UYUNCULAR Jason Bateman, Tina Fey, Jane Fonda
YAPIM/SÜRE 2014 ABD, 99 dk.
GÖRÜNTÜ/SES 2.35:1, 5.1 DD İng. ve 2.0 DD Tr.
ŞİRKET Yeni Film (Warner)

BİZDE "BURADA AYRILIYORUZ" ADIYLA BASILAN ÇOKSATAR BİR ROMANDAN uyarlanan filmde, dört yetişkin kardeşin ölen babalarının vasiyeti gereği bir haftayı çocukluklarını geçirdikleri evlerinde beraber kalmak zorunda kalmalarını anlatılıyor. Annelerinin de onlara eşlik ettiği bu yedi günde hem özel hayatlarındaki karışıklıklarla uğraşacak hem de birbirleriyle dalaşacaklardır bol bol. Romanın yazarı Jonathan Tropper'in senaryosunu filmeştiren yönetmen Shawn Levy'nin komedilerinde genel olarak görülen sorun bu filmde de var. Mesela "Küçük Gün Işığım"ın yakalayabildiği komedi-dram dengesini yakalayamıyor. Üstelik kadrosunda yeteneklerinden hiç şüphe duyulmayacak bir sürü oyuncunun olmasına rağmen. Film Türkiye'de vizyona çıkabilme fırsatı bulamamıştı..

KUMARBAZ

★★★

ORJİNAL ADI The Gambler
YÖNETMEN Rupert Wyatt
UYUNCULAR Mark Wahlberg, Jessica Lange, John Goodman
YAPIM/SÜRE 2014 ABD, 106 dk.
GÖRÜNTÜ/SES 2.40:1, 5.1 DD İng. ve 2.0 DD Tr.
ŞİRKET Yeni Film (Paramount)

FYODOR MİHAYLOVİÇ DOSTOYEVSKI'NİN "KUMARBAZ" ADLI ROMANI PEK ÇOK SİNEMA filmine ilham kaynaklığı yapmıştır. Romanın kahramanı iyi eğitilmiş, zeki Aleksey'in kumar tutkusunu, genç bir kıza duyduğu tutkuyla koşut olarak anlatılır eserde. 1974 yapımı Karel Reisz filmi de bir 'kendi kendini yoketme' hikayesidir. Bir edebiyat profesörünün kumar tutkusunu borçlarını kapatmak için kendisine iyilik eden herkesine çabalarını boş çıkarır. O filmin senaristi James Toback'ti, bu yeniden çevrimde senaryo yine güçlü bir senariste William Monahan'a emanet edilmiş. Kamera arkasında iyi bir yönetmen önünde de tecrübeli oyuncular var. Ancak iyi başlasa da finale yaklaştıkça tatsızlaşan bir film olmuş "Kumarbaz". Bunun nedeni orijinal filmin tersine filmin kahramanının aşırı korumacı bir tavırla işlenmesi.

XENOGENESIS

James Cameron'ın henüz 24 yaşındayken **Randall Frakes**'le birlikte projelendirdiği **"Xenogenesis"**, yönetmenin bugünlere kadar gelen **'gişe canavarı'** özelliklerinin ipuçlarını taşıyor. **"Yaratığın Dönüşü"**nden (Aliens) bir sahne izliyoruz sanki!

YÖNETMENLER James Cameron,
Randall Frakes
YAPIM 1978 ABD
SÜRE 12 dk.

USTA YÖNETMENLERİN 'BEKEM ADIMLARI'NI SEYRETMEK MÜTHİŞ BİR DENEYİM, ONLARIN NEREDEN NEREYE GELDİKLERİNİ GÖRMÜK ADINA. Her biri, ilk hamlelerinde sonraya ışık tutacak işler ortaya çıkarmışlar. James Cameron da onlardan biri. 24 yaşındayken çektiği 12 dakikalık ilk filmi "Xenogenesis"le 'ipucu verme' konusunda hiç de çekingen davranmıyor sinemacı.

Randall Frakes'le birlikte projelendirdiği "Xenogenesis"te bilimkurgunun alanına giriyor Cameron. Devasa bir uzay gemisini mekan edinen hikaye, aslında çok daha büyük bir resmin küçük bir parçası gibi duruyor. Açılıştaki enfes çizimlerle anlatılan 'yeniden doğuş' tasviriyle filmde izleyeceğimiz 'kapışma'nın altyapısı oluşturuluyor önce. Ardından da dev bir 'temizleyici' robotla, içindeki insanla kontrol edilen başka bir robotun mücadelesini izliyoruz. Dediklerimiz gibi, burada izlediklerimizin bir tür 'fragman' olduğunu

hissediyoruz, büyük bir bilimkurgu projesinin 'ağız sulandırma' bölümü gibi.

James Cameron'ın sonraki işlerine referans oluşturabilecek bir atmosfer var "Xenogenesis"te. En önemli gösterge ise, "Yaratığın Dönüşü"nde (Aliens) Ripley karakterinin Yaratık'la giriştiği teke tek mücadelenin bir benzerini görmemiz burada. Orada insan tarafından idare edilen robotla Yaratık arasındaki çatışma, bu filmde insan tarafından idare edilen robotla başka bir robot arasında oluyor.

Sinemacının bu çalışmadaki başarısı, onu kısa zamanda uzun metrajlı projelerde yönetmen koltuğuna oturttu bildiğiniz gibi. 24 yaşında "Xenogenesis"i çeken Cameron, hemen üç yıl sonra, yani 27 yaşında "Piranha II: Yeni Nesil"le (Piranha Part Two: The Spawning) uzun metraj kariyerine giriş yaptı. Sonrasını biliyorsunuz, arka arkaya gelen başyapıtlar ve önüne geçilmez gişe başarıları...

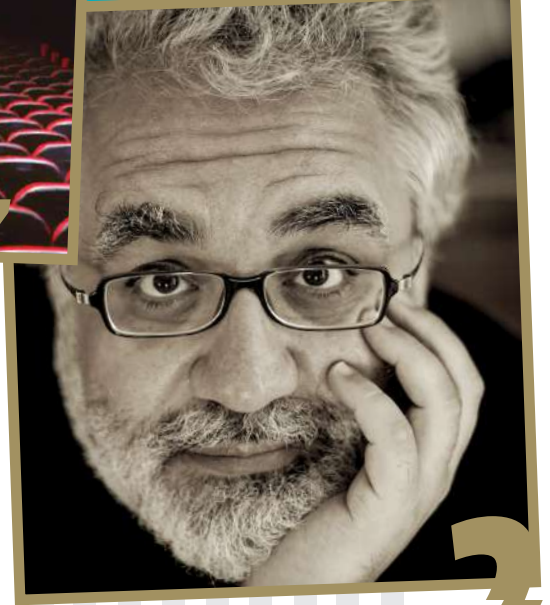

"Emek"çiler vazgeçmez!
86 yıl bu kuyrukta bekledik.
Yine bekleyeceğiz.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

siyad

Sinema Yazarları Derneği

1- Yeni Film Fonu'ndan 11 filme destek

Kültür Bakanlığı dışında film çekmek için yaratılan özel fonların sayısının azlığı bir dert memlekette. Ama güzel şeyler de olmuyor değil. Mesela Anadolu Kültür, İf İstanbul ile birlikte Yeni Film Fonu'nu kurdu. Amaç, Türkiye'deki çok sesliliği teşvik eden bir platform yaratmak ve bağımsız sinema üretiminin gelişmesine olanak sağlamak. Fonun ilk destekleri açıklandı. Sekiz uzun metraj, üç kısa filme destek çıktı.

2- Ümit Ünal, "Sofra Sırları"nı sonunda çekecek

Ümit Ünal'ın eski projelerinden biridir "Sofra Sırları". Bir ara İngiltere'de çekmeyi planladı, olmadı. Çekilmesi yeniden gündemde şimdi. Başrolde de Hülya Avşar'ın oynaması planlanıyor. Ünal, önümüzdeki günlerde sete çıkacak.

3- Şırnak'ta hâlâ sinema yok!

Bazen bardağın boş tarafından bakmakta fayda var. Mesela Türkiye'deki sinema seyircisi ve salon sayısının artması konusunda... Evet her yıl açıklanan rakamlara göre üretilen film sayısı, seyirci sayısı, salon sayısı artıyor. Bunlar güzel bir tablo çıkarıyor ortaya, ama Şırnak'ta yıllardan beri hâlâ bir sinema salonu yok. Yüzleşmemiz gereken gerçek bu...

4- Gezi Tarih Olur Mu?

Tarih Vakfı, 2013'te "Şimdi, Tarih Olurken..." adlı bir atölye düzenlemiş, Gezi Parkı sürecini masaya yatırmıştı. Gezi'ye katılanlarla söyleşiler yapılmıştı. Bu çalışma ve söyleşiler, "Gezi Tarih Olur Mu?: Şimdi'yi İzlemenin Ötesine Geçmek" adlı bir belgesel

dönüştü. İlk gösterim, 4 Temmuz'da saat 18.30'da Tarih Vakfı Eminönü binasında.

5- Yerli yapımı iki Ermeni Soykırımı filmi

Fatih Akın imzalı "Kesik" (The Cut), galiba kafalardaki kimi önyargıları yıktı ve sinemamızda bir eşğin aşılmasını sağladı. 1915'teki Ermeni Soykırımı ile ilgili iki film projesi çekiliyor. İlk Aren Perdecı ve Ela Alyamaç'ın yönettiği "Yitik Kuşlar", ikincisiyse İsmail Güneş'in "Katırcı Salim".

ROCK FM 94.5

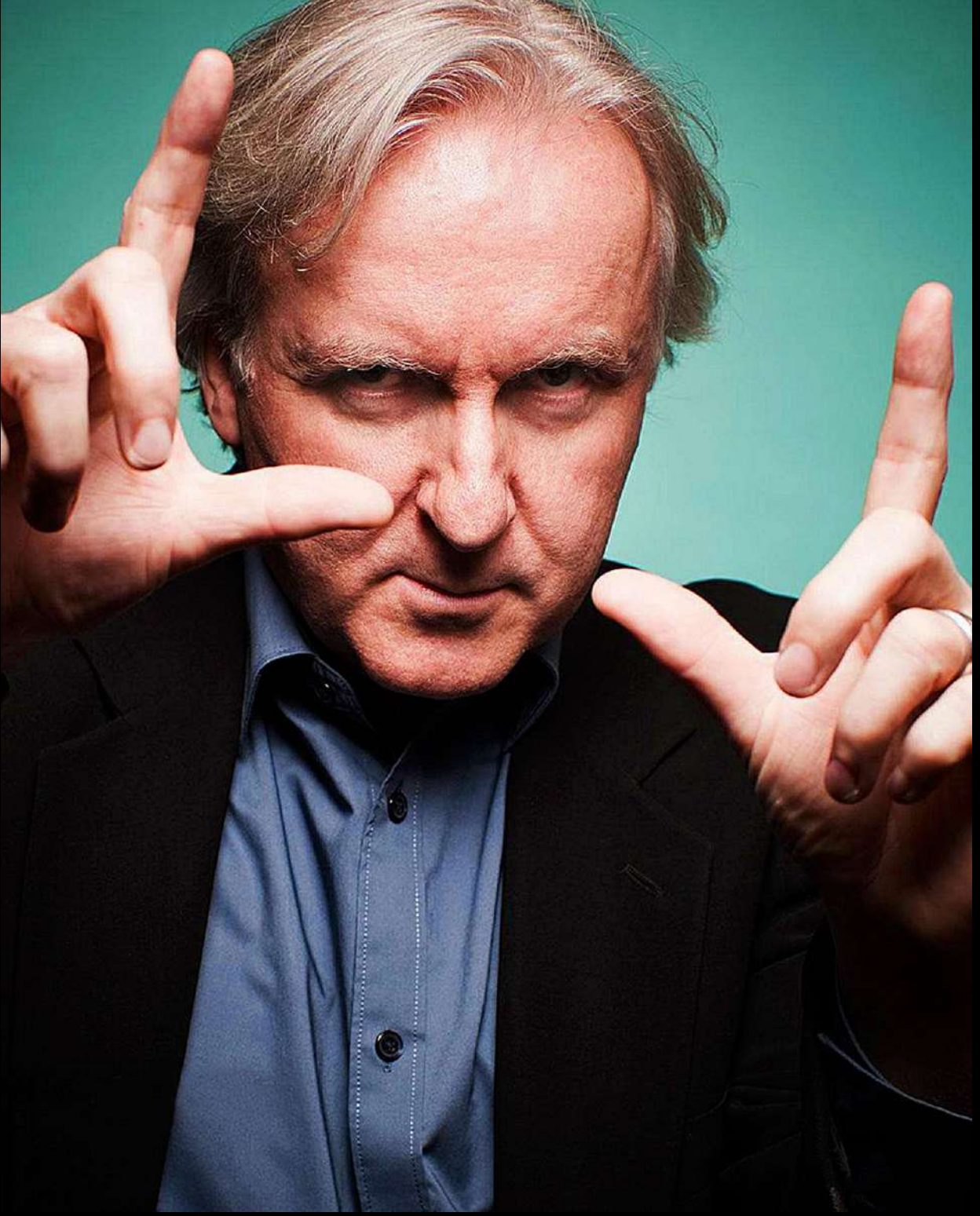
7. CADDE

SİNEMA VE SOUNDTRACK DÜNYASINA KEYİFLİ BİR YOLCULUK

BİLGEHAN ARAS'LA **7. CADDE** HER CUMA 20.00 / 22.00 ARASI
94.5 ROCK FM'DE

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“BANA 'MÜKEMMELİYETÇİ' DİYORLAR, AMA DEĞİLİM. BEN 'DOĞRUCU'YUM. BİR ŞEYİ DOĞRU OLANA KADAR YAPARIM, ARDINDAN BİR SONRAKİNE GEÇERİM.”

James Cameron